

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν ἑξοχὴν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

381. Φωνητεὶόλιπον

ον - κνυ - π - τυ - λν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σημείας τοῦ Ἀβερῶφ.

382. Γρίφος

εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ
εἶς	εἶς	εἶς	εἶς	εἶς
τ	τ	τ	τ	τ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τῆς Κρήτης.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 29

283. Φωσφόρος (φῶς, φέρω).—284. Ὀνειρῶδες.—285. Μήλος-Μύλος.—286. Κρόνικ-Κάτρον.

287. ΖΗΝΩΝ	288.	24	23	18
ΗΡΩΣ		21	22	11
ΝΩΞ		25	20	10
ΩΣ		19	14	13
N		26	15	16

289. Ἡρα, πήρα, πῆρα, ρῆμα, νῆμα, μνήμα, μνήμη, νήμη, κρίνη, κρήνη, κρίνη, κρίνος, Κρόνος. —290. ΜΟΨΧΑ (Μαδρίτη, Ρόδος, κίΣσος, μίΣχος, ἈθῆνΑ.) —291. Νουν ἡγεμόνα ποιῶ. —292. Ζῆσις βίον κρῆσιον ἄν θυμὸν κρῆσις. (Σ' εἰς βίον-κράτη-ετὸν-ζῆθη-μου-κράτη-ς.)

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύο μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.

Τὸ ἐν ἐπι τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλευρῶς τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου καὶ ἐναντί τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ ὁ χιλιάδων πύλων τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἑλλετικὸν νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμήμα γερμανικῶν. Ἐπιμελεῖται καὶ καθηγητὰ Ἑυρωπαῖοι.

Τὸ ἔτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλευρῶς τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμήμα Ἑμπορικῆς Σχολῆς, Δοριστικὸν τμήμα με φοιτητικῶν μοναχῆ.

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἑμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Δοριστικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτητὰ διαιτωμένοι ἐν τῷ οἰκοτροφεῖῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἔμπορικὰ ἢ τὰς ἑτέρας γλώσσας. Εἰς τοῦτους παρέχεται ἰδιαίτερον δωμέτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθυντέον:

Διευθύνον Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Διὰ πάσαν προφορικὴν συνενόησιν: Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς ὁδὸς Δραγατσανίου 6, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἢ Διευθύνον διαθετὶ πολυτελεῖς ἰδιόκτητον λεωφορεῖον, ὅπως μεταφέρῃ τοὺς ἐκ τῆς οἰκίας τῶν εἰς τὴν Σχολήν.

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

να ἐνθυμηθεε οτι τὸ διασκεδαστικώτερον, δροσοισικώτερον καὶ ὀφελιμώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε:

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ

Λεπτομερῆς τιμοκατάλογος τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ φύλλα 26 καὶ 31. Τῆς δὲ Βιβλιοθήκης εἰς τὰ φύλλα 4, 12, 16, 25 καὶ 27.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτά 5 μόνον] με παρὰ στοιχεῖα τῶν διπλάσιον, καὶ με κεφαλᾶτα τῶν τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ ἀλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαία ἢ παρὰ ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς εἰς λέξεις ἀπλᾶι. — Ἀι μὴ συνθεοῦμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται.]

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΑΦΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Προκηρῶσονται Διαγωνισμοί. Ὁ ἀποστολεὺς ἀποστέλλει λύσεις με ἐν καθάρων 10 λέπτον. Ὁ εὐρὼν τὴν λύσιν θὰ βραβευθῇ με ἑτήσιαν τῆς «Διαπλάσεως» συνδρομῆν.

Διαγωνισμὸς Ἰος. — Ποῖος θεὸς κωχῆται ἐπὶ εἰνε νέος;

Ἀπάντησις ταχυδρομικῶς. Ὁ ἀποστολεὺς θὰ συναποστέλλῃ καὶ τὴν διεύθυνσιν του. Διεύθυνσις: Δάφνης Στέφανον, Ναυπλιον. Προθεσμία μέχρι τέλους Αὐγούστου. (IB, 218)

Καλὴν ἐνδιαμονήν, φίλτατε Πλοίαρχε Νέμε.— Δάφνης Στέφανος.

Ανταλλάσσω Μικρὰ Μυστικὰ καὶ Καρτοποστάλ. Προτιμῶ καλλονάς. Διεύθυνσις: Ἀττικὴν Δύσιν p. τ. Πειραιᾶ.

Θερωδῶς εὐχαριστῶ ἅπαντας τοὺς ψηφισαντὰς με. Δεινοπαθοῦμένη Ἑλλάς. (IB, 221)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ

Θερωδῶς εὐχαριστῶ πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους τοὺς ψηφισαντὰς με.

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ «Θρίαμβος».

Ανταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάκια με δλους (καὶ δλας) τοὺς Διγαυοπেলাγίτας. Ἀνταποδίδω καλλιτεχνικώτατα. Peter Thomas, Farmington, Conn. Amerique.

Ανταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάκια με δλους τοὺς ἐν Διγαυὸν πελάγει. Ant. Pupulidy, 225 E. 58th St. New York, Amerique. (IB, 224)

Ανταλλάσσω καρτ-ποστάλ μόνον με δσπαινίδας· προτιμῶ τοπέτα. Μαρία Β. Παπαδάκη, Σέρρος. (IB, 225)

Θ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ»

Εὐχαριστῶ θερωδῶς τοὺς εὐγενεῖς ψηφοφόρους τοὺς τιμῶσαντας διὰ τῆς λευκῆς φήφου τῶν τοὺς ὑποψηφίους του. (IB, 226)

Κρητικοπούλα, δέξαθε νὰ ανταλλάσσω· μεν τὰς ἰδέας μας;— Ὀνειρῶδες Βάλς (κ.) (IB, 227)

Σωστὸ καφέμπροιο ἔγινες, καυμένη Τσοῦχρα!— Ἐθνικὸς Παιάν. (IB, 228)

Προτείνω ἀλληλογραφίαν με τὴν Σανθὴν Μουομὴ καὶ τὴν Νέλκε γερμανιστί.— Μεταγχολικὴ Ὀνειροπόλος, Poste Restante, Χαλκίς. (IB, 229)

Ἀλληλογραφῶ με σιόνδῆποτε καὶ σιόνδῆποτε γερμανιστί.— Μεταγχολικὴ Ὀνειροπόλος, Poste Restante, Χαλκίς.

Υπερευχαριστῶ ἅπαντας τοὺς ψηφισαντὰς με. ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ (IB, 231)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Υποψήφια Δημοψηφίσματος τῆς Γ' Τριμητίας

Αἱ τοῦ Μελλοντος· Ἑλπίδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Πόλις (IB, 232)

Ονειρῶμένη Πατρίδα καὶ Χαιλαμὲ Κόσμου, μὴ κωχῆσθε ἀπὸ τώρα. Τὸ τέλος· ἄγνωστον.— Ἄρης, Γλυκεῖα Ἑλλάς.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 35ου ΦΥΛΛΟΥ

(*Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 325)

ΑΘΗΝΩΝ: Ροβινῶν Κουρῶς, Δικατεγὴν Δ. Βερνίκου, Ἑλλη Μαρτάλα, Νικ. Δ. Μελετισινός. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γεωργ. Β. Ίωαννίδης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΘΗΒΩΝ: Στυλ. Ι. Σπανδάλης. ΚΑΛΑΜΑΡΝ: Δ. Κ. Παρθέσιος. ΚΑΜΑΡΑΙΣ: Ἄνδρ. Ι. Ἀναστασοπούλου, Ἀδ. Κ. Δημόπουλος. ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Φῶτιος Κυριτσῆς. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Βασίλα Πιέζρη, Δ. Καρσανιδᾶς, Μαρία Κ. Καυβύσα. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ρηγγίνα Η. Κολέντη, Παρσικὴ Χ. Κουλουμπῆ (32,34). ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Χρυσῆς Ι. Ἀσκητοπούλου. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ὀδυσσεὺς Σ. Γαληνός. ΚΟΡΩΝΗΣ: Π. Α. Λαζανίδης. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ἰωάν. Β. Χρηστούλου. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Πατριόπουλος Γ. Παπᾶς, Γ. Δήμος. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Θεοφ. Γ. Καβαβάς. ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνεμόνη, Πατριὸν Ναυτόπουλο, Τούλα Ματαχοροπούλου (34, 35). ΠΥΡΓΟΥ: Π. Α. Ἀναστασοπούλου, Χ. Σ. Γεωργιλάδης. ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἀβροκόμη Κυρσοῦρη. ΣΥΡΟΥ: Ἰωάννα Χ. Κανελλοπούλου. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασ. Ἠλ. Τριμπίτης, Κωνστ. Ταμιλακόλης, Ἀδ. Στ. Παπαγιάννης, Ἀντ. Χατσηγιάννης. ΧΑΛΚΙΔΑΣ: Ἀδ. Ἀθανασιάδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΑΔΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ν. Γ. Παπαῆς. ΒΑΡΝΗΣ: Δανάη Ἀδ. Σάνθου. ΙΒΡΑΗΜΙΑΣ: Ν. Π. Οικονόμου. ΚΡΙΜΕΚΑΓΙΑΣ (Ρουσίας): Ἐυδοκίος Νιμη. ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Δημ. Μ. Μουτασιάνης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐχρότων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐληρωθήσαν οἱ εἰς δὲ δύο: ΒΑΣ. ΗΛ. ΤΡΑΜΠΑΣ ἐν Τυρναβῷ καὶ ΝΙΚ. Α. ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΣ ἐν Ἀθῆναις, οἱ ὅποιοι ἐνεγγράφησαν διὰ τοεὶς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου. Πλεονάζουν δρ. 0,70 διὰ τὸν προσηγῆ Διαγωνισμὸν.

ΟΙ ΑΛΛΑΞΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομητὰ παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραλίπη τὸ φύλλον των, νὰ δηλώσω ἄμεσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστελλόντες καὶ 50 λεπτά διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταυίας. Ἄλλως δὲν ἐδύνημεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ φύλλου.

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ὁ Ἡρακλῆς ἐσκότωσεν τὸ ρόπαλον καὶ ἐσκότωσεν τὸν σκύλον. Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὸν βοσκὸν, τὸν ὅποιον ἐπίσης ἐσκότωσεν. Ἀπέμεινεν ὁ Γηρούνης. Ὁ Ἡρακλῆς τοῦ ἐξήγησεν, οὗ ἐστάλη νὰ εἴρη τὰ βώδια καὶ τοῦ ἐξήγησεν τὴν ἀδειαν νὰ τοῦ τὰ πάρῃ. Ὁ Γηρούνης ὠργισθῆ καὶ ἐπροκάλεσε τὸν Ἡρακλῆν εἰς μονομα...

χίαν. Ἀλλ' ἐνίκηθη καὶ ἔμεινε νεκρὸς. Ὁ Ἡρακλῆς, ἀφοῦ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν του τὰ βώδια, ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ ξηρᾶς, διότι τὰ Γάδειρα εἶνε πολὺ κοντὰ εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑυρώπην, θὰ ἦτο δὲ δύσκολον νὰ διασχίστῃ τὸν πορθμὸν μαζί με τὸ κοπάδι καὶ ἀκόμη δυσκολώτερον νὰ διατρέξῃ με αὐτὸ τὴν ἔρημον τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου θὰ ἐκινδύνευαν ν' ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν δίψαν. Ἐπομένως ἀπεφάσισε νὰ διασχίστῃ τὴν Ἰσπανίαν, ἔπειτα τὴν Γαλλίαν, περνῶν ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα, ἔπειτα νὰ κατεβῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὸν Ἀλπιων. Ὅταν θὰ ἔφθανεν ἐκεῖ, θὰ εὗρισκαν εὐκόλα κανένα καράδι, τὸ ὅποιον θὰ τὸν ἐπανεγερει εἰς τὴν Τίρυνθα. Φεύγει λοιπὸν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς κλεισοῦρας τῶν Πυρηναίων φθάνει εἰς τὰ νότια τῆς Γαλλίας χωρὶς

δυσκολίας. Ἀλλ' ἐκεῖ, ὁ Ἡρακλῆς ἠναγκάσθη νὰ πολεμήσῃ τρομερᾶ ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς χώρας, οἱ ὅποιοι ἤθελαν νὰ τοῦ κλέψωσιν τὰ βώδια του. Οἱ ἐχθροὶ ἤρχοντο μαζευμένοι, ἀλλ' ὁ Ἡρακλῆς ἐσκότωσεν ἀκεκυτὸς με τὰ βέλη του. Οἱ ἄλλοι ἤρχισαν νὰ ρίπτουν πέτραι, καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐνίκητο, ὅταν ἔξαφνα ὁ Ζεὺς ἔρριψε βροχὴν ἀπὸ μεγάλους βράχους εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ὁ Ἡρακλῆς τοὺς ἔκαμε τρομερὰς βόμβαι, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σκεδόν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ του ἐσκοτώθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπράπησαν εἰς φυγὴν.

Ὁ Ἡρακλῆς ἐπέρασε τότε τὰς Ἀλπεὶς καὶ χωρὶς ἄλλας περιπετείαι, ἔφθασεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἰταλίας, ὅπου εὐρίσκεται σήμερον ἡ Ρώμη. Δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη ἡ Ρώμη καὶ οὐτε ἐσκέπτετο κανὴν νὰ τὴν κτισθῇ κανεὶς μόνον ἢ τοποθεσθῇ με τοὺς ἐπταλόφους καὶ ὁ Τίβεραις ὑπῆρχεν.

Ὁ Ἡρακλῆς ὠδήγει τὰ βώδια του ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν Ρωμαϊκὸν κάμπον, τὴν μεγάλην πεδιάδα ὅπου ὑψώνονται οἱ λόφοι.

Ὁ Ἡρακλῆς ὠδήγει τὰ βώδια του ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν Ρωμαϊκὸν κάμπον, τὴν μεγάλην πεδιάδα ὅπου ὑψώνονται οἱ λόφοι. Οἱ ἐπταλόφοι ἐπὶ τῶν ὀπίσθων ἐκτίσθη ἡ Ρώμη ἦσαν: ὁ Ἀβεντινός, ὁ Παλατινός, ὁ Ἑσκιλινός, ὁ Καίλιος, ὁ Βιμινάλιος, ὁ Καπιταλίνος καὶ ὁ Κυρανάλιος

Ὁ Ἡρακλῆς ἐδύεν θάνατον οὗ Ἡρακλῆς ἐφθασεν εἰς τὴν ὄχθην με τὸ κοπάδι του. Ἦτον περὶ κούρασμένος, καθὼς καὶ τὰ ζῶα του ὄλοι ἐξασπλώθησαν νὰ κοιμηθῶσιν μέσα ἐπ' αἰβήθια, τὰ ὅποια χωρίζουν τὸν Τίβεραι ἀπὸ τὸν Ἀβεντινόν. Ἐνῶ ἐκοιμῶντο, ὁ Κάκοις εἶδεν ἀπὸ τῆ σπηλιά του τὸ εὐμορφὸ κοπάδι καὶ

Εἶνε ἐνα μέρος, ὅπου ὁ Τίβεραι χωρίζεται εἰς δύο στενοὺς βραχίονας ἀπὸ καθε πλευρᾶν μίας μεγάλης νήσου. Ἐκεῖ ὁ Ἡρακλῆς ἐπέρασε περὶ ἀπὸ τὰ ῥηγά τοῦ ποταμοῦ με τὰ βώδια του καὶ ἐφθασε σκεδόν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀβεντινίου. Ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ἀβεντινόν εὐρίσκεται μία σπηλιά, ἡ ὅποια ὑπάρχει ἀκόμη μέσα εἰς αὐτὴν ἐξουθεν ἕνας γίγας ἄγριος καὶ σκληρὸς, ὀνομαζόμενος Κάκοις. Ἦτον υἱὸς τοῦ Ἡραίου, τοῦ

ὅπου ὁ Τίβεραι χωρίζεται εἰς δύο στενοὺς βραχίονας ἀπὸ καθε πλευρᾶν μίας μεγάλης νήσου. Ἐκεῖ ὁ Ἡρακλῆς ἐπέρασε περὶ ἀπὸ τὰ ῥηγά τοῦ ποταμοῦ με τὰ βώδια του καὶ ἐφθασε σκεδόν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀβεντινίου. Ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ἀβεντινόν εὐρίσκεται μία σπηλιά, ἡ ὅποια ὑπάρχει ἀκόμη μέσα εἰς αὐτὴν ἐξουθεν ἕνας γίγας ἄγριος καὶ σκληρὸς, ὀνομαζόμενος Κάκοις. Ἦτον υἱὸς τοῦ Ἡραίου, τοῦ

ὅπου ὁ Τίβεραι χωρίζεται εἰς δύο στενοὺς βραχίονας ἀπὸ καθε πλευρᾶν μίας μεγάλης νήσου. Ἐκεῖ ὁ Ἡρακλῆς ἐπέρασε περὶ ἀπὸ τὰ ῥηγά τοῦ ποταμοῦ με τὰ βώδια του καὶ ἐφθασε σκεδόν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀβεντινίου. Ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ἀβεντινόν εὐρίσκεται μία σπηλιά, ἡ ὅποια ὑπάρχει ἀκόμη μέσα εἰς αὐτὴν ἐξουθεν ἕνας γίγας ἄγριος καὶ σκληρὸς, ὀνομαζόμενος Κάκοις. Ἦτον υἱὸς τοῦ Ἡραίου, τοῦ

ὅπου ὁ Τίβεραι χωρίζεται εἰς δύο στενοὺς βραχίονας ἀπὸ καθε πλευρᾶν μίας μεγάλης νήσου. Ἐκεῖ ὁ Ἡρακλῆς ἐπέρασε περὶ ἀπὸ τὰ ῥηγά τοῦ ποταμοῦ με τὰ βώδια του καὶ ἐφθασε σκεδόν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀβεντινίου. Ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ἀβεντινόν εὐρίσκεται μία σπηλιά, ἡ ὅποια ὑπάρχει ἀκόμη μέσα εἰς αὐτὴν ἐξουθεν ἕνας γίγας ἄγριος καὶ σκληρὸς, ὀνομαζόμενος Κάκοις. Ἦτον υἱὸς τοῦ Ἡραίου, τοῦ

εσκέφθη, ότι θα ήτο καλόν να τὸ κάμη δικό του. Ἐπῆγε λοιπὸν σιγὰ σιγὰ, ἐδίπλαζε μερικά ἀπὸ τὰ ὠριότερα ζώα καὶ τὰ ἐπῆρε νὰ τὰ κρύψη μέσα στὴ σπηλιά του· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ γῆ ἦτον μαλακή καὶ ἐροβείτο μῆπως ἀνακαλυφθῆ, ἂν ὁ Ἡρακλῆς ἐβλεπε τὰ ἴχνη τῶν ποδιῶν τους ποῦ διεσθύνοντο πρὸς τὴν σπηλιά του, τὸ ἐπίασε ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τὰ ἐτρόβηξε πηγαίνων πρὸς τὰ ὀπίσω.

Τὸ ἄλλο πρῶτῃ, μόλις ἐξημέρωσε καὶ ἐξύπνησεν ὁ Ἡρακλῆς, εἶδεν ὅτι ἔλειπαν τὰ βώδια του καὶ νομίσας ὅτι ἀπλῶς εἶχαν πλανηθῆ, ἤρχισε νὰ τὰ ζητῆ. Ποῖα ὅμως ἦτον ἡ ἐκπληξίς του ὅταν ἐθεβαιώθη ὅτι τὰ βήματα διησθύνοντο ὅλα εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχε κοιμηθῆ καὶ ὅτι κανένα δὲν εἶχε φτῆσει! Ἀυτὸ τοῦ ἐράννηκε πολὺ παράξενον.

Ἀφοῦ ἐγύρισεν ὅλα τὰ περίχωρα, βαρυνθεὶς πλέον καὶ νομίζων ὅτι τὰ βώδια του ἐχάθησαν, ἐξηκολούθησε τὸ ταξίδι του πρὸς νοτον μὲ ἐκεῖνα ποῦ τοῦ εἶχαν μένει.

Ἐνῶ ὅμως ἐπενοῦσεν ἀπὸ τὴν σπηλιάν τοῦ Κάκου, ἔνα ἀπὸ τὰ βώδια του ἤρχισε νὰ μουγγρίζη, κατὶ σὺν ἡγῶ ἀπήντησε. Ὁ ἦχος σὺν πνιγμένους ἐφαίνετο ὅτι ἐθγαίνεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν λόφον· ὁ Ἡρακλῆς ἐσκέφθη ἄμέσως, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ μακρυνοὶ μυκηθμοὶ θὰ ἤρχοντο ἀπὸ τὰ χαμένα βώδια του, καὶ ἤρχισε νὰ ψάχνη διὰ νὰ εὕρῃ ἕνα μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ ἤμπορῆ νὰ περάσῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς βράχους.

Ἀλλ' ὁ Κάκος εἶχε φράξει ἐντελῶς τὴν εἰσοδὸν τῆς σπηλιάς μὲ μίαν ὄγκωδὴ πλατεῖαν πέτραν καὶ ἀπὸ μέσα ἐκάθητο καὶ περιγελοῦσε.

Ἀυτὸ ἐξώργισε τὸν Ἡρακλῆ· ἐτίριξε τὰ δόντια του καὶ τρεῖς φορές προσεπάθησε μὲ ὄλας του τὰς δυνάμεις νὰ βιάσῃ, τὴν εἰσοδὸν, ἀλλὰ ματαίως.

Τρεῖς φορές ἠνγκάστη νὰ καθῆσθαι καὶ ν' ἀναπαυθῆ πρὶν ξαναρχίσῃ τὴν ἐφοδὸν. Ὅταν ἐσῆκασε τὰ μάτια του τὴν τρίτην φοράν, εἶδεν ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὴν σπηλιά ἕνα βράχον ὀδοντωτίν.

Ἀυτὸς ὁ βράχος δὲν ἦτον ἐντελῶς κάθετος· ἀνέμετο ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος πρὸς τὸ ποτάμι καὶ ἡ βῆσις του ἦτον χωμένη βαθειὰ εἰς τὸ ἕδαφος.

Ὁ Ἡρακλῆς ἀνερχομένη εἰς τὸν λόφον διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ καλλιτέτρα καὶ διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὰς δυνάμεις του. Παρητήρησεν ὅτι πρὸς τὰ δεξιὰ, ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος ἐκαίνου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκλινεν ὁ βράχος, θὰ τοῦ ἦτον εὐκολώτερον. Ὁπισθοχώρησε καὶ ἐπῆρε τὴν ἀναπνοῆν του, ἐπειτα ἐξαφνα ἄρπαξε τὸν βράχον καὶ προσεπάθησε μὲ ὄλην του τὴν δύναμιν νὰ τὸν ἀποσπάσῃ, ἀπὸ τὸ ἕδαφος. Ἡ γῆ ἐσείσθη, πέτρες καὶ χῶματα ἐκύλισαν μὲ πάταγον ἀπὸ τὸν λόφον.

Μίαν φοράν ἀκόμη ὁ Ἡρακλῆς ὀπισθοχώρησε, καὶ ἐπειτα ὄρμησε μὲ ὄλον τὸ βῆρος του ἐπάνω εἰς τὸ ἐμπόδιον. Μὲ ἕνα τρομερὸ τρίξιμο, ὁ βράχος ἐταλαντεύθη καὶ ἔπεσε, μὲ τὸ μυτερόν μέρος ἐμπρὸς, μέσα εἰς τὸ ποτάμι, ἀφίσας εἰς τὸν λόφον ἕνα πελώριον κενόν.

(Ἐπιτετα συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΑΚΙ ΜΟΥ
ΤΟ ΦΥΤΟΝ ἢ ΤΟ ΖΩΝ;

Κάθε πρῶτῃ, ὅταν βγαίνω μὲ τὴν θροσῖα εἰς τὸ μικρὸ περιβολάκι μου, νὰ πῶ καθήμερα εἰς τὰ δένδρακια, εἰς τὰ φυτὰ, εἰς περιβολάδες, εἰς λουλούδια ποῦ μὲ περιμένουν, σὺν ἡσυχῇ ἀνάκρια, νὰ τοὺς δώσω νεράκι νὰ πιούν, νὰ σκαλίσω τὰς ριζίτσας τους γιὰ νὰναπνεύσουν, νὰ πλύνω τὰ φύλλα τους ἀπὸ τὴν σκόνην, νὰ τὰ καθαρίσω ἀπὸ τὰ κίτρινα ξεράδια ποῦ ἀσχημίζουσι τὴν πράσινη φρεσιά τους, — βλέπω σχεδὸν πάντοτε πῶς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ πῖδ χαμηλὸ μέρος τῆς μάνδρας, κάποιο φυτὸ εἶνε στραπατσारीσμένο σὺν νὰ ἐπέρασεν ἀπὸ πάνω του κανένα πόδι βάρβαρον καὶ τὸ τσαλαπάτησε, κάποιο κλαρὶ εἶνε κομμένο καὶ κείτεται χάρω μαραμένο.

Ἐχῶ φυτέψω ἐκεῖ χρυσάνθεμα καὶ γεράνια, ἀλλὰ λίγο-λίγο ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανισθῆ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀόρατη καταστροφὴ ποῦ τὰ βροῖκει τὴ νύκτα, μένον ἔς αὐτὸ τὸ μέρος, καὶ τὰ σημάζει.

Ἐνα πρῶτῃ ἀπὸ αὐτὰ, βλέπω τὸ μόνο χρυσάνθεμο ποῦ ἀπέμεινε, — ἕνα ὠραῖο φουντωτὸ χρυσάνθεμο ποῦ κάνει κατὶ ἀνθη μεγάλη καὶ σγουρὰ σὺν τριαντάφυλλα ἐκατόμφυλλα, — τσακισμένο κ' αὐτὸ καὶ πεσμένο φερδὺ πλατὺ εἰς τὸ δρομάκι.

Ἀφοῦ τῶκαλαξα τὸ ὠραῖο μου φυτὸ, ποῦ τὸ ἀνάηρεφα στοργικά, σὺν ἀγαπημένο μου παιδί, ἀπεράσισα νὰνακαλύψω τί συμβαίνει ἐκεῖ πέρα.

Προσημνοῦμαι τὰ ξημερώματα ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ περιβολιού, καὶ βλέπω ὅτι μίαν μαύρην παλιόγατα κάθε βράδου, ὅταν ὄλοι κοιμηθοῦν πηδᾷ εἰς τὸ περιβόλι καὶ πάει καὶ κάθεται μπροστὰ εἰς μίαν ποντικοφωλιά. Πρῶτῃ-πρῶτῃ, ἀφ' ἑτέλειωσῃ τὸ κυνῆγι τῆς, πάει πρὸς ἑκάειν τὸ μέρος, τὸ πῖδ χαμηλὸ τῆς μάνδρας, καὶ πηδᾷ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ μὲ τὸ πρῶτο πῆδημα δὲν φθάνει καὶ πέφτει ἀπάνου εἰς τὰ φυτὰ, καὶ τὰ τοκκίξει.

Ἔτσι θὰ μοῦ καταστρέψῃ ἐντελῶς καὶ τὸ γεράνι ποῦ εἶνε μίαν χαρὰ τὴν ἐποχὴ αὐτῇ, μὲ τὸν πλοῦσιον κατακόκκινον στολισμό του. Τὶ νὰ κάνω!

Σκέφθηκα νὰ προμηθευθῶ μίαν φύλα καὶ νὰ τὴν ρίξω εἰς τὴν αὐλή, νὰ τὴν φάγῃ ἡγάτα, νὰ μὴν ὑπάρχῃ πῶς καὶ νὰ σώσω τὸ γεράνι καὶ τὸ χρυσάνθεμο, ποῦ θὰ φυτρώσῃ πάλι ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ χον-

δροῦ στελέχους του. Ἀλλὰ πάλι ἡ ἰδέα ὅτι θὰ σκοτώσω ἕνα ζῶον μοῦ προξενεῖ ἀποτροπιάσαι.

Γιατὶ τάχα νὰ προτιμήσω τὸ φυτὸ ἀπὸ τὸ ζῶον; Μήπως καὶ τὰ δύο δὲν εἶνε πλάσματα τῆς Φύσεως ἐξ Ἰσού ἐαστά; Μήπως δὲν ἔχουν καὶ τὰ δύο τὰ ἴδια δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴ, ἢ ἐπειδὴ εἶνε γιὰ ὄλα; Μήπως νοιώθει καὶ ἡ κοκομοῖρα ἢ γάτα ὅτι αὐτὸ ποῦ κάνει εἶνε κακό; Ἐμεῖς ὅταν πηδούμε ἢ ὅταν περιπατούμε δὲν σκοτίνουμε, χωρὶς νὰ τὸ νοιώθουμε, μῆρυγμια, σκουλήκια, σαλιγκαράκια καὶ τόσα ἄλλα ζῶα ποῦ θέλουσι νὰ ζήσουν;

Βρισκομαι ἀπὸ γῆρας εἰς μίαν στενοχωρία. Δὲν ξέρω τί νὰ κάνω. Πῶς νὰ συμβιβᾶσω καὶ τὰ δύο, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ζώου καὶ τὴν ζωὴν τοῦ φυτοῦ; Ἄν μοῦ τὸ πῆ κανεῖς ἀπὸ σᾶς, μικροὶ μου συνάδελφοι, εἰς ἄλλο φύλλο τῆς «Διαπλάσεως», θὰ τὸν εὐγνώμωνω.

ΕΦΙΛΟΝ

Σ. τ. ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ: — Δι' ὅσους θέλουσι νὰναπνεύσουν εἰς τὴν ἀπορίαν αὐτὴν τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἐφίλων, προκηρύσσεται Μικρὸς Διαγωνισμὸς εἰς τὴν Σελίδα 335.

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΧΑΙΡΕ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΣΟΦΙΑ τοῦ λαοῦ λέγει: «Ἄπο Ἀύγουστο χερμῶνα κ' ἀπὸ Μάρτη καλοκαίρι». Ἡ παροιμία αὐτὴ εἰς τὸ καλοκαίρι διδίδει μόνον πέντε μῆνας. Ἀλλ' ἂν ἐξετάσετε, θὰ ἴδῃτε ὅτι ἡ καλοκαίρι ἐποχὴ, τὸ ἀληθινὸν καλοκαίρι, διαρκεῖ ἀκόμη ὀλιγώτερον. Ὅχι μόνον τὸν Μάρτιον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀπρίλιον ἀκόμη, ἢ ζωὴ εἰς τὸ ὑπαιθρον, τὸ βράδου, εἶνε ἐπικίνδυνον. Τοῦλάχιστον δυσάρεστον. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξαφνα, ποτε τὰ θεάτρα δὲν ἀρχίζουσι ἐνωρίτερα ἀπὸ τὸν Μάϊον. Καὶ πάλιν, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἀυγούστου, ἡ νυκτερινὴ ἀτμόσφαιρα ψυχραίνεται ἐπαισθητῶς. Οἱ εἰρησιώτεροι ἐξαφνα μετὰ πηγαίνουσι πλείον εἰς τὸ Ζάππειον μετὰ τὸ δεῖπνον. Νᾶψηφῶ κανεῖς τὴν ἀτμόσφαιραν, νὰ εἶνε ντυμένον ὅσον ἐλαφρὰ θέλει, νὰ χαιρέται τὴν ζωὴν εἰς τὴν φύσιν, χωρὶς νὰ θυμᾶται στέγην καὶ σπιτί, — αὐτό, τὸ ἀληθινόν, τὸ γνήσιον καλοκαίρι, δὲν διαρκεῖ παρά τρεῖς, τὸ πολὺ τέσσαρας μῆνας. Τὸ ἄλλο, εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶνε ψευδοκαλοκαίρι· τὸ δὲ ἄλλο, εἰς τὸ τέλος... γαϊδουροκαλοκαίρι. Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ἀκόμη μίαν φοράν, ὅτι τὰ κατὰ πράγματα δὲν διακοῦν πολὺ

εἰς τὸν κόσμον. Τὸ μόνον εὐτύχημα εἶνε ὅτι μερικά, ὅπως τὸ καλοκαίρι, ἐπανέρχονται καθὲ τὸσον...

Χαῖρε, λοιπὸν, ὠραῖο καλοκαίρι! Ὁ Ἀύγουστος ἤλθε καὶ τὸ τέλος σου ἐσήμανε. Βλέπω ὀμιχλώδεις ἀτμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν, νὰ σκεπάζουν τὸν ἥλιον πρὶν νὰ δύσῃ· βλέπω συννεφάκια παιχνιδιάρικα νὰ περνοῦν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ αὐγουστιτικὸν φεγγαράκι. Καὶ τὸ βράδου ὁ ἀέρας εἶνε ὑπόψυχρος σὺν ἀποβροχάρης. Μοῦ σφουρίζει εἰς αὐτὸ ὅτι εἰς κάποιο κινῶτιον, σκεπασμένον μὲ σκόνην ναφαθαλίνης, κοιμᾶται κάποιο ἐνδυμα, ποῦ λέγεται ἐπανωφόρι. Σὲ λίγο πρέπει νὰ βγῇ, νὰ τινασθῇ, νὰ εἰσπνεθῇ καὶ, ἀκόμη εἰς λίγο, ἀλλοίωθόν· νὰ φορεθῇ. Τόσο γρήγορα; Πότε ἀκόμη τὸ ἐφύλαξαν διὰ νὰ μὴ τὸ φάγῃ ὁ σκόρος; Καὶ ὅμως! Ἄν αὐτὰ ὄλα δὲν εἶνε ἀκόμη τὸ φθινοπώρον, δὲν εἶνε ὅμως πλέον οὔτε τὸ καλοκαίρι. Ὁ ἔχθρος δὲν ἤλθεν, ἀλλὰ κρούει τὴν θύραν. Πρέπει νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν ὅπως πρέπει. Δυστυχῆ μας ἂν μᾶς εὕρῃ ἀπροετοιμαστοῦς, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἔρχεται παρά ὅποτε λέγει ὁ Καζαμίας. Μᾶς ἐφαγε! Εὐτυχῶς ποῦ ἔχει τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς προειδοποιῆ ἀπὸ μακρῶν. Αὐταὶ αἱ ἐλαφραὶ ὀμιχλαί, αὐτοὶ οἱ ἀτμοὶ, αὐτὰ τὰραῖα συννεφάκια... Δὲν νομίζετε ὅτι μᾶς στέλλει τὸ ἐπισκεπτήριον του;

Τὸνομά του τὸ ξέρετε. Δὲν εἶνε φθινοπώρον. Τὸν λέγουσι χερμῶνα. Ὁ χερμῶν ποῦ ἡ λαϊκὴ παροιμία τοῦ διδίδει ἐπὶ τὰ ὀλιγώνηρος μῆνας. Ἴσως ὅκτω. Πόσον διαρκεῖ! Καὶ βέβαιον δὲν θὰ εἶνε τόσον καλός... Δὲν εἶπαμεν ὅτι τὰ κατὰ πράγματα διακοῦν ὀλίγον;

εἰς τὸν κόσμον. Τὸ μόνον εὐτύχημα εἶνε ὅτι μερικά, ὅπως τὸ καλοκαίρι, ἐπανέρχονται καθὲ τὸσον...

Χαῖρε, λοιπὸν, ὠραῖο καλοκαίρι! Ὁ Ἀύγουστος ἤλθε καὶ τὸ τέλος σου ἐσήμανε. Βλέπω ὀμιχλώδεις ἀτμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν, νὰ σκεπάζουν τὸν ἥλιον πρὶν νὰ δύσῃ· βλέπω συννεφάκια παιχνιδιάρικα νὰ περνοῦν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ αὐγουστιτικὸν φεγγαράκι. Καὶ τὸ βράδου ὁ ἀέρας εἶνε ὑπόψυχρος σὺν ἀποβροχάρης. Μοῦ σφουρίζει εἰς αὐτὸ ὅτι εἰς κάποιο κινῶτιον, σκεπασμένον μὲ σκόνην ναφαθαλίνης, κοιμᾶται κάποιο ἐνδυμα, ποῦ λέγεται ἐπανωφόρι. Σὲ λίγο πρέπει νὰ βγῇ, νὰ τινασθῇ, νὰ εἰσπνεθῇ καὶ, ἀκόμη εἰς λίγο, ἀλλοίωθόν· νὰ φορεθῇ. Τόσο γρήγορα; Πότε ἀκόμη τὸ ἐφύλαξαν διὰ νὰ μὴ τὸ φάγῃ ὁ σκόρος; Καὶ ὅμως! Ἄν αὐτὰ ὄλα δὲν εἶνε ἀκόμη τὸ φθινοπώρον, δὲν εἶνε ὅμως πλέον οὔτε τὸ καλοκαίρι. Ὁ ἔχθρος δὲν ἤλθεν, ἀλλὰ κρούει τὴν θύραν. Πρέπει νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν ὅπως πρέπει. Δυστυχῆ μας ἂν μᾶς εὕρῃ ἀπροετοιμαστοῦς, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἔρχεται παρά ὅποτε λέγει ὁ Καζαμίας. Μᾶς ἐφαγε! Εὐτυχῶς ποῦ ἔχει τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς προειδοποιῆ ἀπὸ μακρῶν. Αὐταὶ αἱ ἐλαφραὶ ὀμιχλαί, αὐτοὶ οἱ ἀτμοὶ, αὐτὰ τὰραῖα συννεφάκια... Δὲν νομίζετε ὅτι μᾶς στέλλει τὸ ἐπισκεπτήριον του;

Τὸνομά του τὸ ξέρετε. Δὲν εἶνε φθινοπώρον. Τὸν λέγουσι χερμῶνα. Ὁ χερμῶν ποῦ ἡ λαϊκὴ παροιμία τοῦ διδίδει ἐπὶ τὰ ὀλιγώνηρος μῆνας. Ἴσως ὅκτω. Πόσον διαρκεῖ! Καὶ βέβαιον δὲν θὰ εἶνε τόσον καλός... Δὲν εἶπαμεν ὅτι τὰ κατὰ πράγματα διακοῦν ὀλίγον;

Σ. τ. ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ: — Δι' ὅσους θέλουσι νὰναπνεύσουν εἰς τὴν ἀπορίαν αὐτὴν τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἐφίλων, προκηρύσσεται Μικρὸς Διαγωνισμὸς εἰς τὴν Σελίδα 335.

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΧΑΙΡΕ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΣΟΦΙΑ τοῦ λαοῦ λέγει: «Ἄπο Ἀύγουστο χερμῶνα κ' ἀπὸ Μάρτη καλοκαίρι». Ἡ παροιμία αὐτὴ εἰς τὸ καλοκαίρι διδίδει μόνον πέντε μῆνας. Ἀλλ' ἂν ἐξετάσετε, θὰ ἴδῃτε ὅτι ἡ καλοκαίρι ἐποχὴ, τὸ ἀληθινὸν καλοκαίρι, διαρκεῖ ἀκόμη ὀλιγώτερον. Ὅχι μόνον τὸν Μάρτιον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀπρίλιον ἀκόμη, ἢ ζωὴ εἰς τὸ ὑπαιθρον, τὸ βράδου, εἶνε ἐπικίνδυνον. Τοῦλάχιστον δυσάρεστον. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξαφνα, ποτε τὰ θεάτρα δὲν ἀρχίζουσι ἐνωρίτερα ἀπὸ τὸν Μάϊον. Καὶ πάλιν, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἀυγούστου, ἡ νυκτερινὴ ἀτμόσφαιρα ψυχραίνεται ἐπαισθητῶς. Οἱ εἰρησιώτεροι ἐξαφνα μετὰ πηγαίνουσι πλείον εἰς τὸ Ζάππειον μετὰ τὸ δεῖπνον. Νᾶψηφῶ κανεῖς τὴν ἀτμόσφαιραν, νὰ εἶνε ντυμένον ὅσον ἐλαφρὰ θέλει, νὰ χαιρέται τὴν ζωὴν εἰς τὴν φύσιν, χωρὶς νὰ θυμᾶται στέγην καὶ σπιτί, — αὐτό, τὸ ἀληθινόν, τὸ γνήσιον καλοκαίρι, δὲν διαρκεῖ παρά τρεῖς, τὸ πολὺ τέσσαρας μῆνας. Τὸ ἄλλο, εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶνε ψευδοκαλοκαίρι· τὸ δὲ ἄλλο, εἰς τὸ τέλος... γαϊδουροκαλοκαίρι. Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ἀκόμη μίαν φοράν, ὅτι τὰ κατὰ πράγματα δὲν διακοῦν πολὺ

ΦΙΦΗ: — Μὲ ξένα κόλυθα, τὸ ξέρω!
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Δὲν ντρέπεται νὰ δείχνης τόσο ἐγωῖσμό! Ἀ, μοῦ κάνει φρίκη! Φεύγω! (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Η'
ΦΙΦΗ ἐπιτετα ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΦΙΦΗ, μόνη: — Πάει, τρελλάθηκε! Ἄκουσ' ἐκεῖ νὰ τοῦ χαρίσῃ ὄλη τὴ μπομπονιέρα! Νᾶταν τοῦλάχιστον δικὴ του! (Κτυποῦν τὴν πόρτα.) Ἐμπρός!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Μπᾶ! ἐδῶ εἶσατε, κυρὶκ Φιφή; Σᾶς γύρανα. Ἡ μαρμά μου; ποῦ πλένει κάτω, τώρα δὰ μοῦ εἶπε: «Πετράκη, δὲν πᾶς ἀπάνω νὰ πῆς μίαν καλλιμέρα καὶ τὴν κυρία Φιφῆς!» Κι' ἀνέβηκα πάλι... μ' ἀπὸ τὴ μεγάλη σκάλα τώρα...

ΦΙΦΗ, τὸν φιλεῖ: — Καλημέρα, Πετράκη μου, καλόστονον... Τὸ στόμα σου εἶνε, βλέπω, γεμάτον... τί τρῶς;

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Ἀπὸ τὰ μπομπονιερὰ ποῦ μοῦ χερσισε ὁ κύριος Γιαννάκης. Φιφήν, κτυποῦ τὸ μέτωπό της, καθ' ἑαυτήν: — Ἀ, μὰ ἰδέα!... (Στὸν Πετράκην:) Νᾶ σοῦ πῶ, Πετράκη μου, ἦθελες νάχης ἕνα ἔμμορφο σιδηρόδρομᾶκο, μὲ μηχανὴ, ποῦ νὰ κουρδίζεται καὶ νὰ τρέχῃ μόνος του;

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Χμ! καὶ βέβαιον ποῦ ἦθελα!

ΦΙΦΗ, τοῦ δίνει τὸν σιδηρόδρομον: — Νᾶ λοιπὸν, πάρ' τον καὶ δρόμο!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Εὐχαριστῶ, κυρὶκ Φιφή! Ὑστερα πάλι θὰ ξανάρθω. (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Θ'
ΦΙΦΗ, ἐπιτετα ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΦΙΦΗ, μόνη: — Καλὴ ἰδέα μοῦ ἤλθε, ἔ;...

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, εἰσέρχεται: — Λοιπὸν, Φιφή, παρηγορήθηκες; (μὲ στόμφο:) Ὑποφέρεις τὴν θυσίαν σου ἀγογγύστως, συλλογιζομένη τὴν χαρὰν τοῦ ἀθῶου ἐκεῖνον πλάσματος;

ΦΙΦΗ: — Ἐννομία σου, Γιαννάκη μου, καὶ παρηγορήθηκα.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Δόξα σοι ὁ Θεός! Κάτι μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ μὲ σένα. (Κτυτᾶζει γύρω.) Μοῦ φαίνεται πῶς εἶχ' ἀφίσῃ τὸ σιδηρόδρομὸ μου ἐδῶ...

ΦΙΦΗ: — Τώρα κ' ἄλλη μίαν φορά; Πάει! ὁ σιδηρόδρομός σου πῆγε ὅπου καὶ τὰ μπομπονιέρα μου. (Μὲ στόμφο καὶ μὲ κάποια εἰρωνεία:) — Ἄκουσε, Γιαννάκη, ἀδελφέ μου, καὶ μὴν ταραχθῆς, μὴ λυπηθῆς, μὴ θυμῶσῃς. Ἐθυσίσαι τὸ σιδηρόδρομὸ σου γιὰ νὰ χερσποιοῦσῃ ἕνα δυστυχισμένο παιδί, ποῦ δὲν ἔχει καθόλου παιχνιδία τὸν Πετράκη.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Καὶ τοῦδῶσε τὸ σιδηρόδρομὸ μου; Μὰ σὺ, παιδί μου, τρελλάθηκες!

ΦΙΦΗ: — Γιατὶ θυμῶνεις; Ἀ, ἐνόησα! θέλεις νὰ κάνῃς ἐλεημοσύνης μὲ τὰ δι-

ΦΙΦΗ: — Μὲ ξένα κόλυθα, τὸ ξέρω!
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Δὲν ντρέπεται νὰ δείχνης τόσο ἐγωῖσμό! Ἀ, μοῦ κάνει φρίκη! Φεύγω! (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Η'
ΦΙΦΗ ἐπιτετα ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΦΙΦΗ, μόνη: — Πάει, τρελλάθηκε! Ἄκουσ' ἐκεῖ νὰ τοῦ χαρίσῃ ὄλη τὴ μπομπονιέρα! Νᾶταν τοῦλάχιστον δικὴ του! (Κτυποῦν τὴν πόρτα.) Ἐμπρός!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Μπᾶ! ἐδῶ εἶσατε, κυρὶκ Φιφή; Σᾶς γύρανα. Ἡ μαρμά μου; ποῦ πλένει κάτω, τώρα δὰ μοῦ εἶπε: «Πετράκη, δὲν πᾶς ἀπάνω νὰ πῆς μίαν καλλιμέρα καὶ τὴν κυρία Φιφῆς!» Κι' ἀνέβηκα πάλι... μ' ἀπὸ τὴ μεγάλη σκάλα τώρα...

ΦΙΦΗ, τὸν φιλεῖ: — Καλημέρα, Πετράκη μου, καλόστονον... Τὸ στόμα σου εἶνε, βλέπω, γεμάτον... τί τρῶς;

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Ἀπὸ τὰ μπομπονιερὰ ποῦ μοῦ χερσισε ὁ κύριος Γιαννάκης.

ΦΙΦΗ, κτυποῦ τὸ μέτωπό της, καθ' ἑαυτήν: — Ἀ, μὰ ἰδέα!... (Στὸν Πετράκην:) Νᾶ σοῦ πῶ, Πετράκη μου, ἦθελες νάχης ἕνα ἔμμορφο σιδηρόδρομᾶκο, μὲ μηχανὴ, ποῦ νὰ κουρδίζεται καὶ νὰ τρέχῃ μόνος του;

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Χμ! καὶ βέβαιον ποῦ ἦθελα!

ΦΙΦΗ, τοῦ δίνει τὸν σιδηρόδρομον: — Νᾶ λοιπὸν, πάρ' τον καὶ δρόμο!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Εὐχαριστῶ, κυρὶκ Φιφή! Ὑστερα πάλι θὰ ξανάρθω. (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Θ'
ΦΙΦΗ, ἐπιτετα ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΦΙΦΗ, μόνη: — Καλὴ ἰδέα μοῦ ἤλθε, ἔ;...

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, εἰσέρχεται: — Λοιπὸν, Φιφή, παρηγορήθηκες; (μὲ στόμφο:) Ὑποφέρεις τὴν θυσίαν σου ἀγογγύστως, συλλογιζομένη τὴν χαρὰν τοῦ ἀθῶου ἐκεῖνον πλάσματος;

ΦΙΦΗ: — Ἐννομία σου, Γιαννάκη μου, καὶ παρηγορήθηκα.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Δόξα σοι ὁ Θεός! Κάτι μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ μὲ σένα. (Κτυτᾶζει γύρω.) Μοῦ φαίνεται πῶς εἶχ' ἀφίσῃ τὸ σιδηρόδρομὸ μου ἐδῶ...

ΦΙΦΗ: — Τώρα κ' ἄλλη μίαν φορά; Πάει! ὁ σιδηρόδρομός σου πῆγε ὅπου καὶ τὰ μπομπονιέρα μου. (Μὲ στόμφο καὶ μὲ κάποια εἰρωνεία:) — Ἄκουσε, Γιαννάκη, ἀδελφέ μου, καὶ μὴν ταραχθῆς, μὴ λυπηθῆς, μὴ θυμῶσῃς. Ἐθυσίσαι τὸ σιδηρόδρομὸ σου γιὰ νὰ χερσποιοῦσῃ ἕνα δυστυχισμένο παιδί, ποῦ δὲν ἔχει καθόλου παιχνιδία τὸν Πετράκη.

«ούς» έπηρα μέρος τής περιουσίας μου και ήλθα εδώ δια να ζήσω με όλην μου την έλευθερίαν.

Εφάρσαε το καπέλλον του κ' εξηκολούθησαν τόν δρόμον των μαζί.

Το εξωτερικόν σας μου έκαιεν εντύπωσιν, εξηκολούθησεν ο κόμης ήρωτησα εις τόν «Ταχυδρόμον» και μου είπαν ότι είσθε ο μαρκήσιος Ριονσαί, ότι ήλθατε εδώ δια να κάμετε περιουσίαν άλλ' ότι ή άγνοια τής γλώσσης σας έμποδίζει.

Αυτό είνε αληθές, απεκρίθη ο μαρκήσιος μελαγχολικός.

Ευκέφθη λοιπόν, εξηκολούθησεν

«Τι ευγένειά σας με υποχρεώνει, κύριε...» (Σελ. 331, στ. γ')

ο Άνδαλουσίος, να σας προσφέρω τας ύπηρεσίας μου, διότι μου είσθε πάρα πολύ συμπαθής. Θέλετε να σας δώσω μερικά μαθήματα Ισπανικής; Έκτος του καθαυτού μαθήματος, θα εξερχόμεθα μαζί και θα σας μανθάνω τὰ του τόπου, ήθη, έθιμα, ιδέας, προλήψεις...

Δέχομαι ευγνωμότως! ανέκραξεν ο μαρκήσιος.

Γνωρίζω κατά βάθος την Άργεντινήν, υπέλαβεν ο Σάρδας. Έχω μίαν μεγάλην εστάντσιαν (*) όπου τὰ πρόβατα βόσκουν κατά εκατοντάδας και αι αγελάδες κατά δεκάδας χιλιάδων, διότι μόνον έτσι είμπορεί να κάμη κανείς περιουσίαν. Ηλθα εδώ δια να πωλήσω, εις το Χρηματιστήριον, τὰ προϊόντα τής τελευταίας έποχής, μαλλιά, δέρματα, τυριά, βούτυρα, κλπ. Θα μείνω ένα μήνα, και είμπορώ να σας αφιερώσω δύο-τρεις ώρας την ημέραν. Θα είνε δι' έμέ μεγάλη εύχαριστήσις.

Δέν ξεύρω πως να σας εύχαριστήσω.

(*) Μέγα κτήμα.

Μεταξύ ανθρώπων τής τάξεώς μας δέν χωρούν εύχαριστίαι! γινόμεθα φίλοι και τελειώνει. Πού κατοικείτε;

Ενοίκιασα δύο δωμάτια εις την κάλλε ντέλ Πάρκε, εις την οικίαν δύο έντοπιών κυριών πολύ καθώς πρέπει. Είμαι ήσυχος εκεί. Αι κυριαί είνε όλως διόλου άποσυρμένοι εις το βάθος τής οικίας και δέν τας βλέπω σχεδόν ποτέ. Σύγουρίζουν τὰ δωμάτιά μου όμα εξέρχομαι, και αυτό μου άρέσει διότι δέν μ' ένοχλούν εις την εργασία μου. Δέν λέγω όμως τόνομά μου, αφού εδώ δέν ήλθα ως μαρκήσιος Ριονσαί. Θα ζητήσετε άπλωσ τόν κύριον Ρενέ.

Ο Σάρδας ήκουσε με μεγάλην προσοχήν αυτὰς τὰς λεπτομερείας* έπειτα είπεν:

Εγώ κατοικώ εις τοϋ Δέν Γαστάνου, τοϋ έπιτετραμένου τής Ισπανίας. Έχει μένω πάντοτε δοάκις έρχομαι εις το Βουένος Άδρες. Είμεθα στενοί φίλοι με τόν Δον Γαστάνου. Μόνον ποϋ δέν δέχομαι έπισκέψεις, δια να μη τόν ένοχλώ.

Αυτό έννοείται. Είμποροϋμεν όμως να εργαζόμεθα εις το σπίτι σας. Ποϋ γευματίζετε; Οπου τύχη. Δέν απέκτησα ακόμη συνήθειας.

Τότε σας προσκαλώ να γευματίζωμεν μαζί εις το Καφέ-Φρανσαί. Δέχομαι υπό τόν όρον τής άντα-

«Τι συντροφία του νέου του φίλου ήτο δια τόν μαρκήσιον μία άνακούφισις» (Σελ. 332, στ. γ')

ποδόσεως. — Πολύ καλά. Έν τῷ μεταξύ άς κάμωμεν ένα γύρον εις την προκυμαίαν και έπιστρέφομεν δια τής πλατείας Βιέντε ντ' τσίνοκο ντ'έ Μάγιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ' Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Μαθήματα κ' έκμυστηρεύσεις.

Τὰ μαθήματα ήρχισαν προς μεγάλην χαράν του μαρκησιού. Δια πρώτην φοράν εξήρχετο από την μεγάλην εκείνην άπομόνωσιν, ή όποία τόν έβάρυνεν άφότου έφυγεν από τόν πύργον τής Ροχέιτης. Η άπόλυτος σιγή των ιδιικών του, ή άνεξήγητος, έπέτεινε τῷ Ολιβερον τής θέσεώς του, ή δέ συντροφία τοϋ νέου του φίλου, τοϋ τόσοσ συμπαθοϋσ και θεληκτικού όμιλητοϋ, ήτο δι' αυτόν μια άνακούφισις.

Ο Σάρδας δέν είχε καυχηθή όταν τῷ έλεγεν ότι ήτο ένήμερος εις όλα τάφορωντα την Άργεντινήν Δημοκρατίαν. Έγνώριζε τὰς συνηθείας τής πόλεως και τής έξοχής, τὰς τιμάς τής Αγροάς και τοϋ Χρηματιστήριου, την κοινωνικήν κίνησιν, τὰ κοσμικά σκανδαλάκια, την πολιτικήν κατάστασιν, όλα. Ωμίλει πολύ, δέν ήτο όμως όγληρῶς φλύαρος, διότι άφιεν και τόν άλλον να όμιλή και ήξευρε να τόν άκούη.

Οϋτως έμαθεν όλον το παρελθόν του μαρκησιού, τόν σκοπόν τοϋ έκουσίτου του έκπατριμοϋ, την παρούσάν του οικονομικήν θέσιν, τούς φόβους του δια το μέλλον και την πρώτην του άπογοήτευσιν.

Τὰ μαθήματα παρετείνοντο πολλάκις μέχρι τής μιᾶς μετά τὰ μεσάνυκτα. Τότε, ενώ ο Σάρδας άπήρχετο δια τών έρχήμων οδών τής πόλεως, ο κ. Ριονσαί επανέκλειε σιγαά την έξώθυραν, δια να μην άνησυχήση τὰς σπιτονοικοκυράς του, κ' έπέστρεφεν εις το γραφείον του, όπου επί μίαν ή δύο ώρας άκόμη, εξηκολούθει μόνος του να κλίνη ρήματα και ναποστηθίζει λέξεις και φράσεις.

Έκαμνεν οϋτω μεγάλας προόδους εις την γνώσιν. Αφωσιωμένος εις την εργασία του, δέν εξήρχετο πλέον. Και ή σθάνατο όλανόν ζωηρότερον αίσθημα φίλιας προς τόν πλούσιον και άνεξάρτητον εκείνον άνθρωπον, ποϋ αντί να διασκεδάζη εις τόν κόσμον, τοϋ αφιέρωνε τὰς ώρας του με τόσην προθυμίαν.

Ηγεμονική προσφορά

Συχνά συνεζήτρυν οι

δου των περι τών σχεδίων του μέλλοντος. —Νομίζω, είπε μίαν έσπέραν ο Σάρδας, διε πρέπει να έπίδοθητε εις την μεγάλην κτηνοτροφίην μόνον με την έπιχειρησίαν αυτήν είμπορείτε ναποκτήσετε την περιουσίαν ποϋ σας χρειάζεται δια να έπιστρέψετε εις την Γαλλίαν.

Αλλως τε, όταν θα έχετε μίαν μεγάλην και ώραιαν εστάντσιαν, θα ήμπορέσετε να φέρετε εδώ την μαρκησίαν και τὰ παιδιά.

Ο μαρκήσιος εκύτταζε τόν φίλον του με κάποιαν έκπληξιν.

Ενόςμιζα, είπεν, ότι αι εστάντσιαι είνε άγριαί έξοχαί, όπου δέν θα ήμποροϋσαν να ζήσουν άνθρωποι συνειθισμένοι να έχουν τὰς άνέσεις των.

Ναι, άλλ' αι άνέσεις αυται ήμποροϋν να δημιουργηθούν κ' εκεί. Ευκολον θα σας ήτο να κτίσετε και να έπιπλώσετε εις την έντέλειαν το σπίτι σας* δι,τι σας χρειάζεται το έχετε πρόχειρον.

Δια να πραγματοποιηθή όμως τέτοιο σχέδιον, χρειάζονται και κεφάλαια, τὰ όποια δέν έχω. Τι θέλετε να κάμω με όκτώ χιλιάδας φράγκα ποϋ μου μένουν; Σταγών έν τῷ ώκεανῷ!

Εάν είσθε μόνος, ναι! άλλ' εάν έχετε ένα φίλον, και ο φίλος αυτος σας προτεινή ένα νόμιμον και συμφέροντα συ-

εξ μηνών, θα ήμπορέσετε να φέρετε και την οικογένειαν.

Μα τί είμπορώ να συνεισφέρω εγώ!

«Τὰ μαθήματα παρετεινοντο πολλάκις...» (Σελ. 332, γ')

Δέν μου χρειάζονται κεφάλαια. Έντός όκτώ ήμερών, θα εισπράξω από την πώλησιν των προϊόντων μου πλέον των 40,000 φράγκων, τὰ όποια θαρίσω εις την Τράπεζαν... Αλήθεια, εις ποίαν Τράπεζαν έχετε σας τὰ χρήματά σας;

Εις την Άγγλικήν. Είνε πολύ ασφαλής. Εγώ καταθέτω εις την Τράπεζαν Μάουζ. Δίδει περισσότερο τόκον. Θα χρειασθί όμως να ένώσετε τὰ χρήματά σας με τὰ ιδικά μου, μόλις συναιτερισθώμεν, άν, έννοείται, ή πρότασίς μου σας άρέσχη.

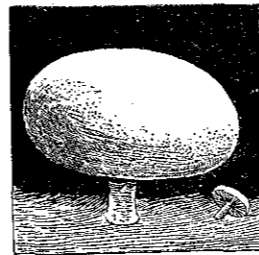
Μα είμαι κατενθουσιασμένος, αγαπητέ μου φίλε! άνέκραξεν ο μαρκήσιος με μεγάλην χαράν.

Δια να κατορθώση τόν σκοπόν του, δια να επανίδη γρήγορα τούς ιδικούς του, θα άδέχετο να υποστή διας τὰς στερήσεις και τὰς αθλιότητας. Αντι τούτου τῷ έπρότειναν ένα λαμπρόν συνεταιρισμόν και τῷ προσέφεραν οϋτω μίαν περιουσίαν. Τι όνειρον! τί εύτυχία!

(Επεται συνέχεια)

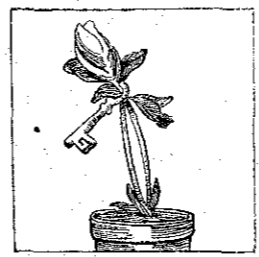
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τεράστιον Μανιτάρι

Το μανιτάρι αυτό, πλησίον τοϋ όποιου έζωγορφήσαμεν έν άλλο, καινόν, διο να κρίνετε περι τῷ μεγέθους του, εύρεθη έσχάτως εις ένα άγρον τής Νορμανδίας, εις την Γαλλίαν. Έξούγχιζε περισσότερον από μίαν λίτραν και μαγειρευθέν, έχορτασε πέντε ανθρώπους.

Περίεργον φαινόμενον

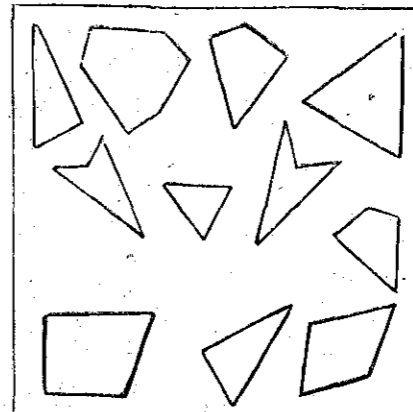

Τὰ κλωνάρια αυτου τοϋ φυτοϋ είνε στενωχ ωρημένα μέσα εις τέν δακτύλιον ενός κλειδίου, το όποϊόν όμως δέν έμπόδιζε το φυτόν να ήσκη εις την ώραν του. Το κλειδί

θα έπεσε, φαίνεται, εις την γάστραν και το φυτόν εφύτρωσεν από μέσα από τόν δακτύλιον.

Εβδομαδιαίο Διαγωνισμοί

α) Σύνθεσις Τριγώνου

Νάντιγράψετε εις διαφανές χαρτί και να κέψετε τὰ ένδεκα αυτὰ σχήματα. Και έπειτα να προσπαθήσετε να τὰ συνδυάσετε οϋτω πως, ώστε να σχηματίσουν έν κανονικόν, ισόσκελές τρίγωνον.

β) Δημώδες Αίνιγμα

Ραϊλίη υπό τοϋ Παρηγόρου Αγγέλου. Μπάλωμα στο μπάλωμα, Και ραφή δέν έχει.—Τί είνε;

γ) Παίγνιον

Εοιάη υπό Θ. Δ. Θεοχάρη

3x3 grid containing letters for a word puzzle: Λ ΤΡΟ ΠΡΟΣ, ΧΑ ΕΜ ΡΑΙ, ΣΙΣ Ω ΔΗΝ

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυται, ώστε ναποτελέσουν τρία γυμναστικά παραγγέλματα.

Δήλωσις: Αι λύσεις—δωσωνδήποτε ζητημάτων του αυτου φυλλαδίου, — συνοδεύονται υπό ένός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοϋ 36ου φύλλου

α.) Ο άδελφός του εύρίσκεται εις το προστήθιον του* ή γραβάτα του είνε... το μoustaki του* και το πρόσωπον διακρίνεται άν στραφή ή είκων άναποδα*—β.) Petit à petit l'oisean fait son nid.—γ.) Κόθνος, Ναύπλιον, Παρίσιον,

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Συνδρομή του Κεφ. Β

ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΚΑΙ Ο ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ήμεθα εις τὸν περὶ πλαντῶν. Ἐνῶ ἐπεπαυόμεθα, ἀκούσαμεν κἀτι σὺν φωνῆς πτηνοῦ. Ἀμέσως ἐστρέψαμεν ὅλοι τὸ βλέμμα μᾶς πρὸς τὸ μέρος ποῦ ἠκούσθη ἡ φωνή. Μὲ τὴς πολλῆς παρατηρήσεις, εἶδαμεν ἕνα γεράκι τὸ ὁποῖον ἐκράτει εἰς τὸ ῥάμφος του ἕνα σπουργίτην ἐτοιμοθάνατον. Τότε ὅλοι θελήσαμεν νὰ σώσωμεν τὸν σπουργίτην κ' ἀρχίσασαι νὰ περροβολοῦμεν τὸ γεράκι, τὸ ὁποῖον ἄμα μᾶς εἶδε ἐπέταξε. Ὅμως μὴ ἀπὸ τὴς πέτρης κτύπησε τὸ γεράκι ἐπὶ τὸ κεφάλι κ' ἔπεσε. Ἀμέσως ἐπήγαμεν εἰς τὸ μέρος ποῦ ἔπεσε τὸ γεράκι καὶ εἶδαμεν μετὰ φοίξης τὸ μὲν γεράκι ἐτοιμοθάνατον τὸν δὲ σπουργίτην τελειωμένον.

Ἐτσι, ἐνῶ ἠδεύσαμεν νὰ σώσωμεν μὴ ψυχὴν, ἐθανατώσαμεν δύο. Καὶ τότε ὅλοι ἐπιστρέψαμεν εἰς τὸ χωριὸν καταλυπημένοι, ἔχοντες πάντοτε εἰς τὸν νοῦν μᾶς τὴν δημιώδη παρουσίαν ποῦ λέγει: «Λεῖψε ἀπὸ τὸ ψυχικὸν νὰ μὴ ἔς εὐρὴ τὸ κοῦμα».

Ἐθνικὴ Πίστις

ΜΙΚΡΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

— Ὡστε λοιπὸν εἶσαι καὶ ποιητής; μὲ ρώτησε ἕνας φίλος μου μὴ μῆρα.
 — Μὰ βρε ἀδελφε, ποῦ τῶβρες πάλι αὐτὸ τὸ νέο καὶ μᾶς τὸ σεβρίσες; εἶσαι βλέπω ἐφευρετικὸς νοῦς. Μὰ δὲ μὴ λὲς ποῦ τῶμαθε;
 — Τί; δὲν γράφεις κούβεντα;
 — Ἐ, καὶ ὅσα γράφω θά πῃ ὅτι εἶμαι ποιητής; τότε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τὸν κόσμο πρέπει νὰνε ποιηταί, γιὰ τὸ ποῦ εἶν' ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔγραψε ἐπὶ τῆς ζωῆς του τοῦ δυὸ στίχους;
 — Μοῦ φαίνεται, φίλε μου, πῶς δὲν ξέρεις τί λές.
 — Ἐγὼ δὲν ξέρω τί λέω, ἢ εὐὸ δὲν ξέρεις τὰ πράγματα;
 — Τί δηλαδῆ;
 — Νά, δὲν ξέρεις τί θά πῃ ποιητής.
 — Δὲν μοῦ τὸ λές λοιπὸν, σὺ ποῦ τὸ ξέρεις, νὰ τὸ μάθω κ' ἐγὼ;
 — Νά ἐπὶ τὸ πό, φίλιτε, γιὰ νὰ μᾶθης νὰ μὴ πετῆς ἄλλοτε λόγια ἐπὶ τὸν ἄερα. Λοιπὸν ἀκουε: Ποιητής εἶν' ἐκεῖνος, ποῦ γιὰ νὰ δώσῃ στους ἄλλους νὰ νοιώσουνε κείνα ποῦ συλλογιέται, δὲν μεταχειρίζεται τὴν κοινὴν γλῶσσαν τῶν ἄλλων θνητῶν, γιὰ τὸ φαίνεται ταπεινῆ, χαμηλότερη ἀπ' τὸ ψηλὸν του πνεύμα. Καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἀκούει νὰ μᾶς μιλήσῃ μὲ τὸ τραγοῦδι τ' ἀηδονίου, μὲ τὸ ψιθύρισμα τοῦ κύματός, μὲ τὸ βοῦθισμα τοῦ μελτεμιου, μὲ τὸ βογγιτῶ τῆς καλαμίας, μὲ χίλιες δυὸ ἄλλες γλῶσσες. Ὁ Ποιητής ἔχει λεπτὴν ἀντίληψιν καὶ κεῖ ποῦ τὸ κοινὸ μυαλὸ δὲν βλέπει οὐτ' ἀκούει τίποτα, ἀπὸ κεί μὲσα ἐκεῖνος μᾶς βγάζει μακροὺς διαλόγους καὶ μᾶς δείχνει τὴν χαρὰ καὶ τὴν λύπην τοῦ κάθε πράγματος. Κι' ἐπειδὴ εἶνε δύσκολο νὰ τὰχη κανεὶς ὅλ' αὐτὰ συνδυασμένα μὲ τὴν δεξιότητα καὶ τὴν τέχνην, γι' αὐτὸ

Τὸ πατρικὸ σπιτὶ

Ὅσοι μὲ τὸν πατρικὸν καὶ πῶς νὰ τὸ ἐξγάσω! Ἄχ! πόσοι ἐκεῖ γεννήθησαν, πόσοι ἀπ' [τοῦς δικούς μας, πόσοι μεγάλωσαν ἐκεῖ καὶ πόσοι ἀνατραβήκαν! Ἐκεῖ ὁ παπποῦς κ' ἡ μάνα μᾶς, θεῖοι καὶ ἀδελφία.

Τὸ κάθε τι κὰν ἀψυχο, τὸ κάθε τι ἐκεῖ μὲσα Μὴν ἱστορίαν ζωντανὴν λέγει καὶ διηγῶνται... Νὰ ἡ γωνιά, τὸ ἔατο νὰ, κ' ἡ φυτεμένη ἀλλήλου [καὶ ἡ λεῦκα ἡ τρίψηλη, τὸ σκιερὸ [πλατάνι, Νὰ ἡ θύρες, νὰ ἡ σκάλες του καὶ νὰ τὰ [παραθύρια! Τί γνωριμὲς παλαιῆς καὶ τί ψυχὴ γεμάτη Τ' ἀψυχα τοῦτα πράγματα γιὰ κείνον ποῦ [τὰ ἔρει! Πατρικὸ σπιτὶ, πῶς μπορῶ ποτὲ νὰ σὲ ἐξάσω Μέσα σου δὲν ἐπέρασα τὰ πῶ καλὰ μου [χρόνια; Τὰ χρόνια μου τὰ παιδικά, πῶς ἐνθυμῶμαι [μὴ ἀκόμα Ἐκείνοὺς τοὺς ἀθῶους καιροὺς! Σὰν ἱερὰ [πρὸς προφητείας Τὰ λόγια τοῦ καλοῦ παπποῦ καὶ τῆς ἀ- [πλῆς κυρούλας Ἐξομολογῶ τὴν παλὴν, π' ἀκούγα μὲ λαχτάρια Κ' ὅταν, χέρια σταυρώνοντας καὶ μὲ τὰ [μάτια κάτω Μπρὸς τὸ παλῆ εἰκόνημα μὴ προσευχῆ [ψιττάκιε Μοῦ χάιδευε ὁ ἀγαθὸς παπποῦλης τὸ κεφάλι.

Νέα Ὑόρκη **Χιαβάθας**

Ο ΚΟΜΦΕΥΟΜΕΝΟΣ

Τὸν συλλογιζομαι καὶ γελῶ. Φαντασθῆτε, ὅτι διὰ νὰ κτενισθῆς χρειάζεται μὴν ὀλόκληρον ὥρα ἐπὶ καθέστερον! Καὶ ἀλλοίμονον ἀν ἐπὶ καθέστερον τὸ χιτὸν καὶ κἀκεῖ οὐδ' ἀκούει νὰ μᾶς μιλήσῃ μὲ τὸ τραγοῦδι τ' ἀηδονίου, μὲ τὸ ψιθύρισμα τοῦ κύματός, μὲ τὸ βοῦθισμα τοῦ μελτεμιου, μὲ τὸ βογγιτῶ τῆς καλαμίας, μὲ χίλιες δυὸ ἄλλες γλῶσσες. Ὁ Ποιητής ἔχει λεπτὴν ἀντίληψιν καὶ κεῖ ποῦ τὸ κοινὸ μυαλὸ δὲν βλέπει οὐτ' ἀκούει τίποτα, ἀπὸ κεί μὲσα ἐκεῖνος μᾶς βγάζει μακροὺς διαλόγους καὶ μᾶς δείχνει τὴν χαρὰ καὶ τὴν λύπην τοῦ κάθε πράγματος. Κι' ἐπειδὴ εἶνε δύσκολο νὰ τὰχη κανεὶς ὅλ' αὐτὰ συνδυασμένα μὲ τὴν δεξιότητα καὶ τὴν τέχνην, γι' αὐτὸ

Τέλος πάντων ἕνας τύπος ποῦ πεθαίνει

γιὰ τὰ λουσα, πεθαίνει γιὰ νὰ φαίνεται, καὶ γι' αὐτὸ οἱ συμμαθηταὶ του τὸν ὀνόμασαν ὅλοι κομφευόμενον. Ὡς ἐπήγαμεν ἐπὶ τὸ θέατρο, ὅταν ἐπὶ τὸν δρόμον τὸν συνήνησθα ζεσκουφῶτον. — Καὶ γιὰ τὴν χωρὶς καπέλλο; τὸ ἐρωτῶ. — Ἔλεγε κ' ἐρωτῶ; μὴ ἀπαντῶ. Νά, γιὰ νὰ μὴ χαλάσω τὰ μαλλιά μου! Ἐβράδιζαμεν λοιπὸν, ἐκεῖνος κορδωμένος καὶ καμαρωτός, κ' ἐγὼ ἀπροσεκτικὸς, μῆπως ἐξαφνα, ἀπὸ ἀπροσεξίαν μου, τοῦ χαλάσω ἢ τὰ ρούχα, ἢ τὰ παπούτσι, ἢ τὰ μαλλιά, διότι τότε θὰ ἔπαιναν αἱ σχέσεις μᾶς ἀμέσως. Ἴχαν ἄδικον οἱ συμμαθηταὶ του, νὰ τὸν ὀνομάζουσαν εἰρωνικῶς κομφευόμενον; **Πανελληνίος Πόθος**

ΑΠΟ ΗΜΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ

Ἦτο δειλινὸν καὶ ἐπέστρεφα ἀπὸ τὸν περὶ πλαντῶν. Ὁ καταγάλανος οὐρανὸς σὺν τὰ ἀστέροι καὶ τὰ ἄραια νεφάκια ποῦ ἦσαν πλησίον σὺν τὰ ἐβραῖνα μὴλίς τώρα ἀπὸ ἕνα χρυσὸ λουτροῦ. Τὸ φεγγάρι μὲτ' ὀλίγον γελαστὸ καὶ ὀλοκόκκινο ἤρχισε νὰ προβάλλῃ κ' ἔβρανον πέρα πέρα χαρούμενος; εἶπα ἔξεν ἀδίκανον τὴν φλογερά του. Μαγευμένος ἀπὸ τὴν εὐμορφία αὐτῆς τῆς φύσεως, ἐπέστρεφα ὅτιος μὲ βήμα ἀργόν, ὅτε ἀπὸ μακρῶν ἐξαφνα ἀκούσω ἕνα παιδάκι νὰ τραγοῦδι τὸ «Ἀκούστε Μακεδόνες». Ἐσταμάτησα καὶ τὸ ἤκουσα, μὲ τὸ τραγοῦδι δὲ τοῦ παιδιοῦ ἐπέρασαν ἄλ' ἐμπρός μου ὀλοζώνταν οἱ οἱ πόνοι καὶ ἡ λαχτάρεις τῶν πτωχῶν Μακεδόνων! Προχώρησά καὶ διακρίνω τώρα παρῆκει ἄλλο παιδιοῦ φωνὴν νὰ ψάλλῃ τὸ «τῆς Κρήτης τὰ ψηλά βουνά». Ἐσταμάτησα πάλιν καὶ ἦλθαν ἀμέσως ἐπὶ τὸν νοῦν μου ἡ γιγαντομαχίης τοῦ λεοντοκάρδου τοῦτοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἠρωτικὴ ἐναντίον του ἀπονιὲς τῆς ἀκαρδῆς Εὐρώπης! Φθάνω τέλος ἐπὶ σπιτὶ καὶ ἀκούω εὐδὸν τὸν πατέρα νὰ μου μιροῦν ἐπὶ τὰ «Ποῖν τὰ σκότη τῆς σκαβιάς σου» τῆς πτωχῆς μᾶς Κύπρου τὸ εὐμορφο, τραγοῦδι. Δὲν φαντάζεσθε τότε τὴν συγκίνησιν μου καὶ σθεδὸν δακρυσομένους ἐφώναξα: «Πότε τέλος ὅλοι μᾶς σφιγνταγλιασμένοι θὰ ἐνωθῶμε μὲ τὴν γλυκεῖά μᾶς Μάνα καὶ πότε θὰ ἀξιωθῶμε νὰ ἴδωμεν τὴν Ἑλλάδα μᾶς μεγάλην καὶ ἐνδοξον ὅπως τὴν ἐφαντάσθη, ὅπως τὴν ἐπόθησεν ἡ εὐγενὴς ψυχὴ τοῦ Ρήγα;», Καὶ μὴ φωνὴ τότε μὲσα μου ἀπήνησεν: «Αὐτὸ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μόνους ἡμᾶς ἐξαρτᾶται».

Κύπρος **Ἐλλὰς τοῦ Ρήγα**

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Νίκος: — Πρῶτῃ μου φορᾶ βλέπω δάκρυα δειλὸν.
 Ὁ Τάκης: — Γιατί;
 Ὁ Νίκος: — Μὰ δὲν βλέπεις, καίμενος, πῶς φοδᾶται νὰ μὴ ἀντιγρίζωμεν;
 Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Ροδοσίου Ἑλληνοκαίου

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Θέμα: Ἀπάντης εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ συνεργάτου μᾶς κ. Ἐψίλον: «Τὸ φυτόν ἢ τὸ ζῷον;»

Εἰς τὴν σελίδα 330 τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου, δημοσιεύεται ἀρθροῦν του συνεργάτου μᾶς κ. Ἐψίλον, ὁ ὁποῖος τελειώνει ἐρωτῶν τοὺς ἀναγνώστας: «Τὸ φυτόν ἢ τὸ ζῷον; Πρόκειται λοιπὸν νὰ γράψετε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Ἐψίλον καὶ νὰ τοῦ λύσετε, κατὰ τὴν γνώμην σου, τὴν ἀπορία του.

Ἡ ἐπιστολὴ σας ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Ἐψίλον, ἀλλὰ θὰ τὴν στέλλετε πρὸς ἐμὲ, ὡς ἀπάντησιν τοῦ Μικροῦ τούτου Διαγωνισμοῦ Ἐπιστολογραφίας. Πρέπει νὰ εἶνε εἰς χωριστὸν χαρτί καθαρογραμμῆν, νὰ μὴ περιέχῃ περισσοτέρας ἀπὸ πέννητα γραμμὰς καὶ νὰ φέρῃ τὸνμα τοῦ ἀποστολέως καὶ τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ). Πρέπει δὲ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον μου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου τὸ βραδύτερον.

Δωρεάν λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1912. Ἐπὶ πληρωμῆς λεπτῶν 10 εἰς γραμματὸσημῶν οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ ταδελφίαν των καὶ ἐπὶ πληρωμῆς λεπτῶν 20 οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

Ἡ καλύτερα ἐπιστολὴ θὰ δημοσιεύθῃ. Ἐὰν εἰς τὸ ἴδιον φθῆσιν τὰ ἐπισημεῖα δι' ὅλους τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς. (Ἴδε Ὁδηγὸν Συνδρομητοῦ, Κεφ. Ε', § 3, α', β', γ'.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Εὐρυπιδίου τὴν 15ην Αυγούστου 1912.

ΕΝΕΚΑ τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ μέσου τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὴν ὁποῖαν δὲν εἰργάζεται τὸ τυπογραφεῖον, λαμβάνετε τὸ φυλλάδιον αὐτὸ μίαν ἡμέραν ἀργότερα τοῦ συνήθους. Ἐ, καμμία φορᾶ συμβαίνει καὶ αὐτὸ...

Ὅσον διὰ τὴν σημερινὴν Ἀλληλογραφίαν, ὁ γῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἐκτενεῖς ἀπάντησεις. Ἀπὸ λόγια λόγια εἰς τὸν καθενα καὶ ἐς ἄλλον. Εἶνε, βλέπετε, αἱ Μικραὶ Ἀγγελίαι: ποῦ ἐπλήθυναν αὐτὴν τὴν ἐποχὴν.

Ἄνευρον τῆς Πραγματικότητος, εἰς κἀθε τετραδίου Μ. Μορτικῶν πρέπει νὰ ἐπιπλείσῃς γραμματὸσημῶν 10 λεπτῶν καὶ ὄχι τεσσάρων. Μὴ τὸ ξεχνᾶτε αὐτὸ, διὰ νὰ μὴ λέμε τὰ ἴδια καὶε λόγο.

Ἀρῶσε τῆς Προῖας, ποῦ ἂν ξεῦρης ἐκατὸ πράγματα, τὰ ἐνεργῆτα τὰ χρονοποιεῖς, καθὼς λέγεις, εἰς ἐμὲ, μᾶθε καὶ τοῦτο. Ἡ δεποινὴς ποῦ διαμεινὲ εἰς τὸ γραφεῖόν μου, εἶνε χρονία γραμματεῦς μου καὶ ἔχει τὴν ἐχεμύθειαν ὅλων οἰοῦ ἐργάζοντα κοντὰ μου. Ὡστε μὴ φοδᾶσαι... διὰ τὸ ψευδώνυμον σου.

Ὁ σύμβουλός σου σ' ἐγγέλασε, Τέλλε Ἄγρα! Μὴτὸν πιστεύεις ἄλλη φορᾶ; ἀλλοτινὰ ὀνομαζέται καὶ ἐγώμισος. Ἄν ξαναδιαβάσῃς μετὰ ἀπέθανε ἐπὶ λίγον καιρὸ τὸ διήγημα τοῦ Ξρανοπαθοῦς, θὰ ἰδῆς ὅτι εἶνε πρᾶγματι ὄρατον.

Κ' ἕνα παρόραμα: Ἡ διεθθύνσας τοῦ Σουλὸνον «Ἄγρον» εἶνε rue Aga-Hamam 27, καὶ ὄχι 22, ὡς ἐπισημῆ κατὰ λάθος εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 215 Ἀγγελίαν τοῦ 3βου φύλλου. «Ἄμα αἰσθανθῶ ζῆσθη καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἐργασθῶ, — μὴ γράβει ἡ Ἑβρα, — καταφεύγω στους τόμους σου καὶ ἐκεῖ, μὲ τὰ τόσα ἐνδιαφέροντα ποῦ ἔχεις, λησμονοῦ καὶ ζῆσθη καὶ δὲλα.» Πολὺ εὐμορφο τὸ γράμμα σου, Σαυθῆ Μουσομῆ. Πραγματικῶς μὲ ἀπὸζημιῶνε διὰ τὴν

σιωπὴν τῶσων μηνῶν. Ἀλλά... νὰ μὴ ἐγόμε τὰ ἴδια!

Ἰντὴ Στοιγῆ, φαίνεται ὅτι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν νικοῦν τ' ἀγόρια. Βαρῆθηκα πλέον νὰ δημοσιεύω Στατιστικᾶς, καὶ ὅσον διὰ τὴν ἴδιον σου, εἶδες ὅτι σ' ἐπρόλαβεν ἄλλος.

Γράψε μου ὅσον τώρα ποῦ ἔχεις διακοπὰς, **Ποιμενὶς τοῦ Ἄμου**. Τὸ γραμματάκι σου μ' εὐχαρίστησε πολὺ.

Πρὸς τὸ φυτόν, **Μέλλων Ναύαρχο**, τὸ ψευδώνυμον ποῦ ἔχεις, τὸ ἔχει ἄλλος. Κατὰ τὸν Κανονισμὸν, εἴμπορείς νὰ τὸ πάρῃς διὰ τὸ 1913, ἐὰν δὲν τὸ ἀνανεώσῃς πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου ὁ τριτωρὸς κατόχός του.

Β. Δομ. καὶ Ἰ. Μιᾶλ., διὰ τὰς λύσεις εἰμφορεῖται νὰ προκαταβάλλετε ἐν οἰονόηποτε ποσόν. Ἀλλὰ ὡςᾶν ἄν καὶ στέλλετε λύσεις, πρέπει νὰ σημειώσετε ἐν ὑστερογράφῳ τὴν φράσιν: «Τὸ 10λεπτόν λάβετε ἐκ τοῦ Ἄμου μου.»

Ὠρατᾶς ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: **Μελαχροινὴ Ἑλληνοποιία**, **Ἀλέξανδρος Μανροκορδάτος**, **Κρητικοπούλα**, **Σουσοῦδα**, **Ζεφυριτῆς**, **Ἄνευρον Βάλς**, **Χαλασμοὺς Κόσμον**, **Κύμα**, **Ἑλληρικὸν Αἰσθημα** καὶ **Πλοῖαρχος Νέμος**. Τὶ κριμα νὰ μὴ ἔχω τόπον!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονταί: «Ὁ δρόμος τῆς δόξας» τῆς **Κρητικοπούλας**: «Ἐπίδοι - γατόκι» καὶ «Ἐὐσπλαχνία» τοῦ **Πανελληνίου Πόθου**. — «Οἱ τρεῖς ἐκδοχῆται» τῆς **Ἐθνικῆς Πίστους**. — «Σκότος καὶ Φῶς» τῆς **Μπαροντοκασσινομένης Γαλανόλευκῆς**. — «Κατάφας» τῆς **Ρεζεντιάς**. — «Ἐὐρημα» τῆς **Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ**. — «Θαλασσογραφία Β' τοῦ **Λαδοῦλου**. — Διάφορα τοῦ **Τέλλου Ἄγρα**. — Ποιήματα τοῦ **Κύματος**. — «Ἐντυπώσεις» τῆς **Ἰντὴς Στοιγῆς**. — Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ὀνειρον» (ἀκατάλληλον). — «Ὁ δρόμος τῆς Ζωῆς» (μακρὸς, ἀτελειώτως! πῶς νὰ δημοσιεύθῃ!) — «Παλῆσι καιροὶ καὶ παλῆσι φίλοι» (καὶ τὸ μισὸ νὰ ἦταν, πάλι θὰ ἦταν ἐκτενεῖς) — «Ἀναμφιβόλις» (πασιγνωστον). — «Ἐντυπώσεις» (δὲν ἔχει ὑψος διόλου). — «Ἀδύσει Σελήνης» (κοινόν.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδδεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῖται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρίνομενα ἢ ἀνανεοῖται ἰσχύουσιν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ θὰ ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: **Χρυσόμαλλον Ἀέρας κ.** (Κ.Σ.) **Δοξασμένο Εἰσοσίαν, α.** (Ἐνωτικὸς) **Εὐγενεῖς Φιλοδοξία, α.** (Ἐνωτικὸς) **Ψαροπούλα τῆς Ἀέθου, κ.** (Χ.Π.) **Ἀδρα τοῦ Ἀπόλλωνος, α.** (Κ.Α.) **Ἐβγῆ τῆς Μάνας, α.** (Ἐνωτικὸς) **Ἑλληρὶς Μπρέρα, κ.** (Ἐνωτικὴ) **Βύρων, α.** (Χ. Α.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: **Μάριος τῆς Ἑλευθερίας, α.** (Ἐνωτικὸς).

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Βιδυρῆν Ἑλληνοπούλα** (σοῦ στέλλω τὰ βιβλία τοῦ κ. Σ. καὶ τὸ λυσοχαρτόν) τὸ «Θέατρον» δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη, **Μαρία τῆς Ἑλευθερίας** (ὄρατᾶ ἡ περιγραφὴ τῆς πανηγύρεως εἰς τὸν ἀ. κ. Π. σου ἀπήνησεν ἰδιαίτερως) **Θαλῆν** (μπαρδὸ, ἔκαμε καλὰ) **Λαδοῦλου** (ἐπέξω ὅτι καὶ μόνος σου θὰ ἐργασθῆτε καλὰ) **Γαλιεῖαν** (ποῦ δὲν φαντάζεσθε τί ἐπὶ ἐκτακτᾶ μεσημέρια περῶ μὲ τὰ φύλλα μου ἐπὶ χέρια, στὴν ὄρατᾶ τῆς ταράτσα, στὴν ἐσχῆ!) **Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ** (ναί, ἀπέρχει ἐλπίς νὰ συναθροισθῇ ἀρκετὸν ποσόν) **Κλωνο Μυροῖνης** (ἐστειλετᾶ βάλτε λοιπὸν τὰ δονατὰ σου) **Μπαροντοκασσινομένην Γαλανόλευκην** (χαριτωμένῃ ἢ ἐπιστολῆ σου) ἐλήθησαν ἐν τῶσει δια μὴν

ἀνησυγῆς) **Πυγμαλῶνα** (τόμον ἔστειλα τὸ ψευδ. ποῦ ἔχεις, τὸ ἔχει ἄλλος) **Κ. Π. Μπεν.** (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ) **Παναγῆ Πάροντα** (ἔστειλα) **Παροδὸν τῆς Κύμης** (ἐνεκρίθη) **Ι. Σαυθ.** (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ) **Μαλλιάων** (Ἀσκήσεις δημοσιεύονται ὅλων μὲ τὴν σειράν) ναί, εἰς ἕνικον νὰ μὴ γράβῃς εἶνε πῶς ἐγκρίδων) **Ἄδαν. Ἄδαν.** (εἶψε, ὄρατᾶ τὰ λῆς τὰ φυλλάδια θὰ τὰγοράζουσιν 10 λεπτὰ τὸ ἕνα) **Ἀφροδίτη τῶν Μεδίων** (εἶνε καλῶς, εὐχαριστῶ πολὺ) **Ἀντικὸν Ὀιδανῶν** (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ) **Ζιάνιον Συριανοῦ Παρθενοαγωγείου** (βελτίως, ἔχεις καιρὸν ἀκόμη νὰ ἐργασθῆς εἰς τὸ «Θέατρον») **Ἑλλάδα τοῦ Ρήγα** (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ νέον ζεσπῶμα) **Σοφίαν Μιχ. Φιλία** (εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλὰ λόγια) εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς διὰ τὴν ἀγάπην σου) **Πόθον τῆς Κρήτης** καὶ **Παναγῆ τῶν Τόσων** (ἔστειλα) **Ἑλληρικὸν Ἰδεώδες** (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ) **Ρεῖμα τοῦ Βοσπόρου** (ἔστειλα) **Ρεζεντιαν, Γλυκεῖαν Ἀῖραν**, κ. λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 15ην Αυγούστου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

133ος Διαγωνισμὸς **Δύσεων Αυγούστου—Νοεμβρίου** (Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 26ης Σεπτεμβρίου)

383. **Δεξιόγραφος**
Ἐπίθετον, οὐσιαστικόν Κ' ἐπίρρημα ἐνωτικόν Καὶ Σπαρτιατὴν στρατηγόν Πασοῦνοστον δηλιώνας Ἐστᾶλη ἀπὸ τὸ Χάιν τῆς Γεραβίως

384. **Στοιχειόγραφος**
Σ' ἕνα κερασφόρον ζῶνον Βάλει κ' ἄλλῃ κεφαλῆ, Μίαν νῆσον τῶν Κυκλάδων Γιὰ νὰ κάμῃς στὴ στιγμή. Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Μουσηγιέτου Ἀπόλλωνος

385. **Ἀναγραμματισμὸς**
Πρόσδιο καὶ δροσερό, Ἄτα, ἀναγραμματίζεσθε! Καὶ μὴ πρόσθεσι μὲ δυὸ Σωλλὰδες μᾶς σχηματίζεσθε Ἐστᾶλη ἀπὸ τῆς Κάμερον

386. **Δημιώδες Αἶνιγμα**
Μέω' ἐπὶ μέση τοῦ χωριοῦ μᾶς Κρέματ' ἢ Μαργαριτῶ μᾶς, Καὶ τινάζει τὰ φερέτ' της, Καὶ συνάει τὰ παιδιὰ της. Ἐστᾶλη ἀπὸ τῆς Ἀπολοθεσίως Ἐπιδίου.

387. **Πυραμὶς**
+ Ὁ σταυρὸς τῶσαντων τῶν Συρακουσοῶν
* + * = Ἐπίρρημα Χρόνου
** + * = Πόλις τῆς Ἑλλάδος
*** + * = Κράτος τῆς Ἀσίας
**** + * = Ναυαρχος Σπαρτιατῆς Ἐστᾶλη ἀπὸ τὸ Φούλι.

388. **Δοξοποιήγιον**
Πῶσον δηλητηριώδη δὲν εἶνε οὐδέτερον; Ἐστᾶλη ἀπὸ τὴν Μπαροντοκασσινομένην Γαλανόλευκην

389. **Μεταμορφώσις**
Ἢ νῆσος μὲ 4 μεταμορφώσις, νὰ γίνῃ πόλις. Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Ἐντοχῆτος Ψαυθ

390. **Ποικίλη Ἀκροστιχίς**
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν περίφημον ὄρατιαν πόλιν:
1, Εὐαγγελιστής 2, Πόλις τῆς Αἰγύπτου 3, Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης 4, Ὄρος τῆς Τουρκίας 5, Πόλις τῆς Ἠπείρου. Ἐστᾶλη ἀπὸ τὸ Ρομλιωτάκι

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀξιόστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ : Ἔτησίᾳ . . . δρ. 8,— Ἔτησίᾳ . . . φρ. 10,— Ἑξαμηνίως . . . 4,50 Ἑξαμηνίως . . . 5,50 Τριμηνίως . . . 2,50 Τριμηνίως . . . 3,— Αἰ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1878

ΔΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὄδὸς Ἐδραίου ἔρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 25 Αυγούστου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 39

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

να ἐνθυμησθε ὅτι τὸ διασκεδαστικώτερον, δρασιμώτερον καὶ ἀφελμώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε :

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ

Δεπτομερῆς τιμοκατάλογος τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ φύλλα 26 καὶ 31. Τῆς δὲ Βιβλιοθήκης εἰς τὰ φύλλα 4, 12, 16, 25 καὶ 27.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 333)

ΑΘΗΝΩΝ : Χρυσὸ Παγώνι, Μαρία Φ. Οἰκονόμου, Μελοδίκη Φλογέου, Σοφία Μ. Φιλιπποπούλου, Γεωργ. Κατσηγιάννου, Ἀλφ. Ἀριστοῦ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ : Ὁλγα Θ. Καζιάνη, Σπ. Θ. Καζιάνης, Εὐθαλία Δημακοπούλου, Ἰωάννα Γ. Γεωργίου, Θ. Βασιλείου, Γ. Β. Ἰωακείμ.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ :

ΓΥΘΕΙΟΥ : Μαρία Ν. Πολυχρονιάκη, Ν. Ι. Ρίτσας, Μοσχ. Ν. Πολυχρονιάκη.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ : Διονύσιος Ἰωάν. Κιάδης.

ΙΘΑΚΗΣ : Κ. Δ. Μαρτυρίδης, Γ. Γ. Ἀρσένης, Θω. Τ. Παζνός, Π. Ἀρσένης.

ΚΑΛΑΜΩΝ : Στυλῆς Κωστόπουλος, Αἰνὰ Κωστόπουλου.

ΚΑΜΑΡΙΑΣ : Ἀγγ. Κ. Δημόπουλος.

ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ : Φωτ. Κωστίσης, Κ. Κωτούλης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Λάτσης τῶν Μουσῶν, Λουκία Δ. Κακοδήρη, Μιχ. Δ' Ζαφειροπούλου, Βάνδα Πέτρου, Κυρ. Δουλόγος, Σπ. Γ. Δημόπουλος.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ : Ἰωάννης Β. Χρηνοπούλος.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ : Γεωρ. Δημόσ, Μαρία Γ. Παπαμιχαήλ, Τηλ. Α. Σηλυβεργίδης.

ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ : Ν. Μ. Κατσηγιάννης.

ΜΑΡΑΘΟΥ : La femme X.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ : Θεοφ. Γ. Καρβάρης, Εὐσθ. Α. Παπαδημιτρίου, Μαρία Δ. Νικολοπούλου.

ΝΕΩΝ ΨΑΡΩΝ : Μαρκος Γ. Κολιωνός.

ΠΑΤΡΩΝ : Πατριτὸ Ναυτοπούλου, Γ. Π. Δημητρίου, Ἰωάν. Στ. Βασιλείου, Κ. Γ. Φωρυμυδίου.

ΠΥΡΓΟΥ : Χρ. Π. Μανωλόπουλος.

ΣΠΑΡΤΗΣ : Αντιγόνη Γ. Κυρούση.

ΣΥΡΟΥ : Παιτίτσα Α. Μονόπουλ, Νίνα Γ. Μπαγιάνη, Ἰωάννα Χ. Κανελλοπούλου, Κατίνα Χ. Κανελλοπούλου, Ἀντόνιος Χ. Κανελλοπούλου.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ : Γ. Φ. Τέρος.

ΤΥΡΝΑΒΟΥ : Βασ. Ἠλ. Τσομπάς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐθόντων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληρωτὴα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς τρεῖς : ΝΙΚΟΣ ΘΩ. ΑΛΕΤΡΑΣ ἐν Σωκράτει ΘΩΜΑΣ Γ. ΠΑΣΙΝΟΣ ἐν Ἰθάκῃ καὶ ΘΕΟΦΑΝΗΣ Γ. ΚΑΒΒΑΘΑΣ ἐν Ναυπιλίῳ, οἱ ὅσοιτο ἐνεγγράφον διὰ τρεῖς μῆνας, ἕκαστος ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου.

Πλεονάζουν δὲ 0,40 διὰ τῆς προσεχ. Διαγων.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλοῦν ἀμέσως τὴν νύκτων διευθύνον εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταῖνας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀγαπημέναι μου Τσοῦτσιρα, Δούκισσα τοῦ Λάντγου, Μόνωσις, Ὁ Δάλια, γιὰ τὴν γιορτὴν σας δεχοῦνται χιλιάς δόλορες, εὐχὲς μπουκίτι κρυμμένες ἀπ' τὴν Ἀηλιτισμένην Κόρη. (ΙΒ', 231)

Τσοῦτσιρα, χρόνια πολλά, περισσότερὸ μυαλὸ καὶ ὀλιγότερους καφέδες!! — Χαλαροῦς Κόσμου, Ἐθνικὸς Παῖδν.

Ἀνταλλάσσω κίον-ποστὰλ μόνον μὲ δε-σποινίδας. Προτιμῶ τοπεία. Διευθύν-σις : Δνίδα Ἀργυρῆν Σπουργίτου, Σύρον (Ἑλλάς). (ΙΒ', 236)

Ἀνταλλάσσω κίον-ποστὰλ πανταχοῦ. Προτιμῶ τοπεία. Διευθύνσις : Denis Spourgitis, Syria (Grèce). (ΙΒ', 237)

ὑπὸ τὸ κάτωτὸ ψευδώνυμον ἐμφανιζομένη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸς στηλας τῆς φιλετῆς Διαπλάσεως, χαίρετέ τῶν τῶν Δια-πλασιάζομαι. — Γλυκερία Ἀδρα.

Ἀγαπητὴ Φυσιολάτρη. — Μὲ κρύα καὶ τριαντάφυλλα, εἶναι τὴν ἐσπέρη σου, εἶτὸ πολλὰ σοῦ ἐσχομαι, κι' ὅτι ποθεῖ ἡ ψυχὴ σου. — Εὐαγγελία Τριανταφυλλου. (ΙΒ', 239)

ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Ψηφισαῖτε τὰ : Μάρτυς τῆς Ἑλευθερίας, Ἑλλητικὴ Μητέρα, Ἐλὴ τῆς Μάν-νας, Δοξαζομένη Ἑικοσιένα, Εὐγενὴς Φιλοδυ-ξία, Χρυσοπύργων Ὀνειρον, Ἰδαμὸν τῶν Ὑποδοῦλων, Ἑλευθερίας τῆς Μακεδονίας, Σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως.

ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (ΙΒ', 240)

Δούλη Ἠπειρος, ἐγκαρδία συγγραφήτῃ διὰ φανταστικῶν ἀρίστη καὶ τοῦ χρο-νίου. Πὸς πήγατε μὲ ὀκταήμερον σίλιαν; Φίλα. (ΙΒ', 241)

Εὐχαριστῶν ἐγκαρδῶς ψηφισαντὰς με, δη-λώω ὅτι ἐφέτος ἀποσύρω τὸ πέρας πρῶ-τεύσαν ψευδώνυμόν μου Ἡανελλήνιος Πόθος.

ΔΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ (ΙΒ', 242)

ΓΡΑΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἀγκωρα τῆς Εὐδωτίας : Θεμῆς Κύκός (Ι)

Στοὺς Παναγιωτῆδες καὶ Μαρτίες, εὐχόμεθα Χρόνια Μαθησιαῖα (Ι)

Δάφνης Στέφανος, Νέα Ἑλλάς (ΙΒ', 243)

Ἀδωναιὸν, Εὐγενὴς Ἰδανικόν, Ἀνδοῦσαν Ἀγγελάκη, Μπαρουτοκαπιτισμένην Γα-λανόδωκεν, Ἀλέξανδρον Μαυρογορδοῦτον.... Τί γίνεσθε (Ι) ; Καλὰ ;... Χαίρουμαι....

Ἀηλιτισμένην Κόρη : Πὸς μ' ἀρίστον τὰ μυρωμένα γράμματα (Ι) ; "Ε ; (Ι)...

Δάφνης Στέφανος (ΙΒ', 244)

Ἀηλιτισμένην Κόρη : Εἶσοχὸ τὸ τετράδιόν σας (Ι)...

Ξανθὸ Ἑλληνοπούλου, Γέρον τὸ Μωριά, Κωνσταντινουπόλεω, Ρόδου Μοσοβόλιμα : Τετράδιόν σας ἐλήφθησαν, εὐγε!...

Κερκυραϊκὴν Ἀδραν, Ἀγνωστον, Αἶμα τῆς Ἑλευθερίας : Γεῖα σας, ἀγαπηταί (Ι) Γράφτε μου (Ι).... Μετὰ φιλικῶν αἰσθημάτων

ΝΕΑ ἙΛΛΑΣ (ΙΒ', 245)

391. Φωνηεντόλιπον φσ - κς - σμ - σν - * - φθς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλληνοπαίδος

392. Γρίφος τὸς ἄμμα ἦν τασμοί

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Σεντεμένο Ἑλληνοπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 30 293. Σμρωνίδης (Σμρων, ἦ, δις.)—294. Οἶκος (ἦ, Κῶς.)—295. Ζωμός-ῶμός.—296. Ἄραφ-Ψαρά.

297. Ρ ΠΟΥ ΡΟΔΟΣ ΜΑΡΟΚΟΝ ΔΥΣΑΝΑΡΟΣ ΠΟΥ ΔΙΣ ΔΛΣΟΣ ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΟΣ 298. Σ ΔΙΣ ΔΛΣΟΣ ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΟΣ

299. Ἡ Τασός.—300. ΣΟ-ΦΟΚΛΗΣ (Στενός, Ὀμοιος, Φαδρός, Ὀ-κνηρός, Κοροῦμα, Δύτη, Πιρέα, Σκότος.)

—301. Ὁ χρόνος πάντα τ' ἀόγηλα δηλοῖ.—302. Ὁ σοφοὶ ἦσαν ἐπτά. (Ἰῆς ο φ-εἰς ἂν ἐπτά).

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύο μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.

Τὸ ἐν ἐπὶ τῆς λειψύρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλεύρως τοῦ ανακτόρου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Προέχοντος Νικολάου καὶ ἐναντι τοῦ ἀνα-κτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ 6 χιλιάδων πήγων τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ἙΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἑλθετικόν, γηπαιγωγέον, Δημοτικόν, Σχολεῖον, Ἑλλητικόν, Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμήμα γερμανικῶν. Ἐπιμελεῖται καὶ κωθη-γηταὶ Ἑβραϊκά.

Τὸ ἔτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλεύρως τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ἙΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμήμα Ἑμπορικῆς Σχολῆς, Δογματικὸν τμήμα μὲ φοιτητῶν μονοετή.

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἑμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Δογματικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν Τραπέζων.

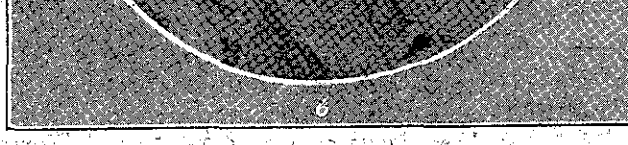
Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτηταὶ διαιτώμε-νοι ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἐμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Βλὲς τοὺς παρεχόμενους ἰδιαιτέρως δωμάτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθυντέον :

Διευθύνειν Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Διὰ πᾶσαν προφορικὴν συνηθείαν: Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς, ὁδὸς Δραγατσανίου 6, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἢ Διευθύνονσι διαθεταὶ πολυτελεῖς ἰδιόκτητον λεω-φορεῖον, ὅπως μεταφέρῃ τοὺς ἐκ τῆς οἰκίας των εἰς τὴν Σχολὴν.

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1911

- 1. Πανελλήνιος Πόθος, Εὐσθ. Κ. Λουσιώτης, Λάραξ. 2. Ἑλλητικὸν Ἰδεώδες, Νικόλαος Γ. Ρίτσας, Καλαμάται. 3. Γιῆνι Σιογγή, Ἀλέξ. Π. Ἀλιβιζάτος, Ἀργοστόλιον. 4. Ἑλλάς τοῦ Ρήγα, Κλέαρτος Κ. Λουσιώτης, Λάραξ. 5. Ἑλλητικὴ Δόξα, Καίτη Γ. Τριτώτου, Χαλκίς. 6. Ἑλλητικὴ Θεότης, Δομνίνα Ἀλ. Ρώμα, Ζάκυνθος. 7. Ἡρώϊς τοῦ Σουλίου, Εὐφροσ. Κ. Ἀράπη, Κων/πολις. 8. Δάφνης Στέφανος, Θεοδοσίος Σ. Δημόπουλος, Ναυπιλίον. 9. Δοξαζομένη Γαλανόδωκεν, Γ. Γεωργόπουλος, Πειραιεύς.